

KNJIGA O JOVU

GLAVA 1

Bija{e ~ovjek u zemlji Uzu po imenu Jov; i taj ~ovjek bija{e dobar i pravedan, i boja{e se Boga, i uklanja{e se oda zla.

1:2 I rodi mu se sedam sinova i tri k}eri.

1:3 I ima{e stoke sedam tisu}a ovaca i tri tisu}e kamila i pet stotina jarmova volova i pet stotina magarica, i ~eljadi veoma mnogo; i bija{e taj ~ovjek najve}i od svih ljudi na istoku.

1:4 I sinovi njegovi sastajahu se i davahu gozbe kod ku}e, svaki svoga dana, i slahu te pozivahu tri sestre svoje da jedu i piju s njima.

1:5 I kad bi se obredili gozbom, po{ilja{e Jov i osve}iva{e ih, i ustaju}i rano prino{a{e `rtve paljenice prema broju svih njih; jer govora{e Jov: mo`e biti da su se ogrije{ili sinovi moji i pohulili na Boga u srcu svom. Tako ~inja{e Jov svaki put.

1:6 A jedan dan do|o{e sinovi Bo`ji da stanu pred Gospodom, a me|u njih do|e i Sotona.

1:7 I Gospod re~e Sotoni: otkuda ide{? A Sotona odgovori Gospodu i re~e: prohodih zemlju i obilazih.

1:8 I re~e Gospod Sotoni: jesi li vidio slugu mogega Jova? nema onakoga ~ovjeka na zemlji, dobra i pravedna, koji se boji Boga i uklanja se oda zla.

1:9 A Sotona odgovori Gospodu i re~e: eda li se uzalud Jov boji Boga?

1:10 Nijesi li ga ti ogradio i ku}u njegovu i sve {to ima svuda unaokolo? djelo ruku njegovijeh blagoslovio si, i stoka se njegova umno`ila na zemlji.

1:11 Ali pru`i ruku svoju i dotakni se svega {to ima, psova}e te u o~i.

1:12 A Gospod re~e Sotoni: evo, sve {to ima neka je u tvojoj ruci; samo na njega ne di`i ruke svoje. I otide Sotona od Gospoda.

1:13 A jedan dan kad sinovi njegovi i k}eri njegove je|ahu i pijahu vino u ku}i brata svojega najstarijega,

1:14 Do|e glasnik Jovu i re~e: volovi orahu i magarice pasijahu pokraj njih,

1:15 A Saveji udari{e i ote{e ih, i pobi{e momke o{trijem ma~em; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

1:16 Dok ovaj jo{ govora{e, do|e drugi i re~e: oganj Bo`ji spade s neba i spali ovce i momke, i pro`drije ih; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

1:17 Dokle ovaj jo{ govora{e, do|e drugi i re~e: Haldejci u tri ~ete udari{e na kamile i ote{e ih, i pobi{e momke o{trijem ma~em; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

1:18 Dokle ovaj jo{ govora{e, do|e drugi i re~e: sinovi tvoji i k}eri tvoje je|ahu i pijahu vino u ku}i brata svojega najstarijega;

1:19 A to vjetar velik do|e ispreko pustinje i udari u ~etiri ugla od ku}e, te pade na djecu i pogibo{e; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

1:20 Tada usta Jov i razdrije pla{t svoj, i ostri`e glavu, i pade na zemlju i pokloni se,

1:21 I re~e: go nam iza{ao iz utrobe matere svoje, go }u se i vratiti onamo. Gospod dade, Gospod uze, da je blagosloveno ime Gospodnje.

1:22 Uza sve to ne sagrije{i Jov, niti re~e bezumlja za Boga.

GLAVA 2

Opet jedan dan do|o{e sinovi Bo`ji da stanu pred Gospodom, a do|e i Sotona me|u njih da stane pred Gospodom.

2:2 I Gospod re~e Sotoni: otkuda ide{? A Sotona odgovori Gospodu i re~e: prohodih zemlju i obilazih.

2:3 I re~e Gospod Sotoni: jesi li vidio slugu mogega Jova? nema onakoga ~ovjeka na zemlji, dobra i pravedna, koji se boji Boga i uklanja se oda zla, i jo{ se dr`i dobrote svoje, premda si me nagovorio, te ga upropastih ni za {to.

2:4 A Sotona odgovori Gospodu i re~e: ko`a za ko`u, i sve {to ~ovjek ima da}e za du{u svoju.

2:5 Nego pru`i ruku svoju i dotakni se kostiju njegovijeh i mesa njegovga, psova}e te u o~i.

2:6 A Gospod re~e Sotoni: evo ti ga u ruke; ali mu du{u ~uvaj.

2:7 I Sotona otide od Gospoda, i udari Jova zlijem pri{tem od pete do tjemena,

2:8 Te on uze crijep pa se struga{e, i sje|a{e u pepelu.

2:9 I re~e mu `ena: ho}e{ li se jo{ dr`ati dobrote svoje? Blagoslovi Boga, pa umri.

2:10 A on joj re~e: govori{ kao luda `ena; dobro smo primali od Boga, a zla zar ne}emo primati? Uza sve to ne sagrije{i Jov usnama svojim.

2:11 A tri prijatelja Jovova ~u{e za sve zlo koje ga zadesi, i do|o{e svaki iz svojega mjesta, Elifas Temanac i Vildad Su{anin i Sofar Nama}anin, dogovori{e se da do|u da ga po`ale i potje{e.

2:12 I podigav{i o~i svoje izdaleka ne pozna{e ga; tada podigo{e glas svoj i stado{e plakati i razdrije{e svaki svoj pla{t i posu{e se prahom po glavici bacaju}i ga u nebo.

2:13 I sje|ahu kod njega na zemlji sedam dana i sedam no}i, i ni jedan mu ne progovori rije~i, jer vi|ahu da je bol vrlo velik.

GLAVA 3

Potom otvori usta svoja Jov i stade kleti dan svoj.

3:2 I progovoriv Jov re~e:

3:3 Ne bilo dana u koji se rodih, i no}i u kojoj reko{e: rodi se djeti}!

3:4 Bio taj dan tama, ne gledao ga Bog ozgo, i ne osvetljavala ga svjetlost!

3:5 Mrak ga zaprznio i sjen smrtni, oblak ga obastirao, bio stra{an kao najgori dani!

3:6 No} onu osvojila tama, ne radovala se me|u danima godi{njim, ne brojila se u mjesece!

3:7 Gle, no} ona bila pusta, pjevanja ne bilo u njoj!

3:8 Kleli je koji kunu dane, koji su gotovi probuditi krokodila!

3:9 Potamnjele zvijezde u sumra~je njezino, ~ekala vidjelo i ne do~ekala ga, i ne vidjela zori trepavica;

3:10 [to me nije zatvorila vrata od utrobe i nije sakrila muku od mojih o~iju.

3:11 Za{to ne umrijev u utrobi? ne izdahnuh izlaze}i iz utrobe?

3:12 Za{to me prihvati{e koljena? za{to sise, da sem?

3:13 Jer bih sada le`ao i po~ivao; spavao bih, i bio bih miran,

3:14 S carevima i savjetnicima zemaljskim, koji zida{e sebi pustoline,

3:15 Ili s knezovima, koji ima{e zlata, i ku}e svoje puni{e srebra.

3:16 Ili za{to ne bih kao nedono{~e sakriveno, kao dijete koje ne ugleda vidjela?

3:17 Ondje bezbo`nici prestaju dosa|ivati, i ondje po~ivaju iznemogli,

3:18 I su`nji se odmaraju i ne ~uju glasa nastojnikova.

3:19 Mali i veliki ondje je, i rob slobodan od svoga gospodara.

3:20 Za{to se daje vidjelo nevoljniku i `ivot onima koji su tu`na srca,

3:21 Koji ~ekaju smrt a nje nema, i tra`e je ve}-ma nego zakopano blago,

3:22 Koji igraju od radosti i vesele se kad na|u grob?

3:23 ^ovjeku, kojemu je put sakriven i kojega je Bog zatvorio otsvuda?

3:24 Jer prije jela mojega dolazi uzdah moj, i kao voda razljeva se jauk moj.

3:25 Jer ~ega se bojah do|e na mene, i ~ega se stra{ah zadesi me.

3:26 Ne po~ivah niti imah mira niti se odmarah, i opet do|e strahota.

GLAVA 4

Tada odgovori Elifas Temanac i re~e:

4:2 Ako ti progovorimo, da ti ne}e biti dosadno? ali ko bi se mogao uzdr`ati da ne govori?

4:3 Gle, u~io si mnoge, i ruke iznemogle krijepio si;

4:4 Rije~i su tvoje podizale onoga koji pada{e, i utvr|ivao si koljena koja klecahu.

4:5 A sada kad do|e na tebe, klonuo si; kad se tebe dota~e, smeo si se.

4:6 Nije li pobo`nost tvoja bila uzdanje tvoje? i dobrota putova tvojih nadanje tvoje?

4:7 Opomeni se, ko je prav poginuo, i gdje su pravedni istrijebljeni?

4:8 Kako sam ja vidio, koji oru muku i siju nevolju, to i `anju.

4:9 Od dihanja Bo`ijega ginu, i od daha nozdara njegovijeh nestaje ih.

4:10 Rika lavu, i glas ljutom lavu i zubi lavi}i-ma satiru se.

4:11 Lav gine nemaju}i lova, i lavi}i rasipaju se.

4:12 Jo{ do|e tajno do mene rije~, i uho moje do~u je malo.

4:13 U mislima o no}nijem utvarama, kad tvrd san pada na ljude,

4:14 Strah poduze me i drhat, od kojega ustrep-ta{e sve kosti moje,

4:15 I duh pro|e ispred mene, i dlake na tijelu mom nakostrije{i{e se.

4:16 Stade, ali mu ne poznah lica; prilika bija{e pred o~ima mojima, i mu~e}i ~uh glas:

4:17 Eda li je ~ovjek pravedniji od Boga? eda li je ~ovjek ~istiji od Tvorca svojega?

4:18 Gle, slugama svojim ne vjeruje, i u an|ela svojih nalazi nedostataka;

4:19 Akamoli u onijeh koji stoje u ku}ama zemljanijem, kojima je temelj na prahu i satiru se br`e nego moljac.

4:20 Od jutra do ve~era satru se, i nestane ih na vijek da niko i ne opazi.

4:21 Slava njihova ne prolazi li s njima? Umiru, ali ne u mudrosti.

GLAVA 5

Zovi; ho}e li ti se ko odazvati? i komu }e{ se izme|u svetijeh obratiti?

5:2 Doista bezumnoga ubija gnjev, i ludoga usmr}uje srdnja.

5:3 Ja vidjeh bezumnika gdje se ukorijenio; ali odmah prokleh stan njegov.

5:4 Sinovi su njegovi daleko od spasenja i satiru se na vratima a nema ko da izbavi.

5:5 Ljetinu njegovu jede gladni i ispred trnja kupi je, i lupe` `dere blago njihovo.

5:6 Jer muka ne izlazi iz praha niti nevolja iz zemlje ni~e.

5:7 Nego se ~ovjek ra|a na nevolju, kao {to iskre iz ugljevlja uzlije}u u vis.

5:8 Ali ja bih Boga tra`io, i pred Boga bih iznio stvar svoju,

5:9 Koji ~ini stvari velike i neispitljive, divne, kojima nema broja;

5:10 Koji spu{ta da`d na zemlju i {alje vodu na polja;

5:11 Koji podi`e poni`ene, i `alosne uzvi}uje k spasenju;

5:12 Koji rasipa misli lukavijeh da ruke njihove ne svr{e ni{ta};

5:13 Koji hvata mudre u njihovu lukavstvu, i namjeru opakih obara;

5:14 Danju nailaze na mrak, i u podne pipaju kao po no}i.

5:15 On izbavlja ubogoga od ma~a, od usta njihovijeh i od ruke silnoga.

5:16 Tako ima nadanja siromahu, a zlo}a zati-skuje usta svoja.

5:17 Gle, blago ~ovjeku koga Bog kara; i zato ne odbacuj karanje Svemogu}ega.

5:18 Jer on zadaje rane, i zavija; on udara, i ruke njegove iscjeljuju.

5:19 Iz {est nevolja izbavi}e te; ni u sedmoj ne-}e te se zlo dota}i.

5:20 U gladi izbavi}e te od smrti i u ratu od ma~a.

5:21 Kad jezik {iba, bi}e{ sakriven, niti }e{ se bojati pusto{i kad do|e.

5:22 Smija}e{ se pusto{i i gladi, niti }e{ se boja-ti zvijerja zemaljskoga.

5:23 Jer }e{ s kamenjem poljskim biti u vjeri, i zvijerje }e poljsko biti u miru s tobom.

5:24 I vidje}e{ da je mir u {atoru tvom, ku}i}e{ ku}u svoju i ne}e{ se prevariti.

5:25 Vidje}e{ kako }e ti se umno`iti sjeme tvo-je, i porod }e tvoj biti kao trava na zemlji.

5:26 Star }e{ oti}i u grob kao {to se `ito snosi u stog u svoje vrijeme.

5:27 Eto, razgledasmo to, tako je; poslu{aj i ra-zumij.

GLAVA 6

A Jov odgovori i re-e:

6:2 O da bi se dobro izmjerili jadi moji, i zajedno se nevolja moja metnula na mjerila!

6:3 Pretegla bi pijesak morski; zato mi i rije~i nedostaje.

6:4 Jer su strijele Svemogu}ega u meni, otrov njihov ispija mi duh, strahote Bo`ije udaraju na me.

6:5 Ri~e li divlji magarac kod trave? mu~e li vo kod pi}e svoje?

6:6 Jede li se bljutavo bez soli? ima li slasti u bi-ocu od jajca?

6:7 ^ega se du{a moja nije htjela dotaknuti, to mi je jelo u nevolji.

6:8 O da bi mi se ispunila molba, i da bi mi Bog dao {to ~ekam!

6:9 I da bi Bog htio satrti me, da bi mahnuo ru-kom svojom, i istrijebio me!

6:10 Jer mi je jo{ utjeha, ako i gorim od bola niti me `ali, {to nijesam tajio rije~i svetoga.

6:11 Kaka je sila moja da bih pretrpio? kakav li je kraj moj da bih produljio `ivot svoj?

6:12 Je li sila moja kamena sila? je li tijelo moje od mjedi?

6:13 Ima li jo{ pomo}i u mene? i nije li daleko od mene {to bi me pridr`alo?

6:14 Nesre}nomu treba milost prijatelja njegova, ali je on ostavio strah Svemogu}ega.

6:15 Bra}a moja iznevjeri}e kao potok, kao bujni potoci pro|o}e,

6:16 Koji su mutni od leda, u kojima se sakriva snijeg;

6:17 Kad se otkrave, oteku; kad se zagriju, ne-stane ih s mjesta njihovijeh.

6:18 Tamo amo svr}u od putova svojih, idu u ni{ta i gube se.

6:19 Putnici iz Teme pogledahu, koji i|ahu u Sevu uzdahu se u njih;

6:20 Ali se postidje}e {to se pouzda}e u njih, do-}av{i do njih osramoti}e se.

6:21 Tako i vi postaste ni{ta; vidjeste pogibao moju, i strah vas je.

6:22 Eda li sam vam rekao: dajte mi, ili od blaga svojega poklonite mi;

6:23 Ili izbavite me iz ruke neprijateljeve, i iz ruke nasilni~ke iskupite me?

6:24 Pou~ite me, i ja }u mu~ati; i u ~emu sam pogrije{io, obavijestite me.

6:25 Kako su jake rije~i istinite! Ali {ta }e ukor va{?

6:26 Mislite li da }e rije~i ukoriti, i da je govor ~ovjeka bez nadanja vjetar?

6:27 I na sirotu napadate, i kopate jamu prijate-lju svojemu.

6:28 Zato sada pogledajte me, i vidite la`em li pred vama.

6:29 Pregledajte; da ne bude nepravde; pregledajte, ja sam prav u tom.

6:30 Ima li nepravde na jeziku mojem? ne razbira li grlo moje zla?

GLAVA 7

Nije li ~ovjek na vojsci na zemlji? a dani njegovi nijesu li kao dani nadni~arski?

7:2 Kao {to sluga uzdi{e za sjenom i kao {to nadni~ar ~eka da svr{i,

7:3 Tako su meni dati u na{ljedstvo mjeseci zaludni i no}i mu~ne odre|ene mi.

7:4 Kad legnem, govorim: kad }u ustati? i kad }e pro}i no}? i sitim se prevr}u}i se do svanu}a.

7:5 Tijelo je moje obu~eno u crve i u grude zemljane, ko`a moja puca i ra{~inja se.

7:6 Dani moji br`i bi{e od ~unka, i pro|o{e bez nadanja.

7:7 Opomeni se da je moj `ivot vjetar, da oko moje ne}e vi{e vidjeti dobra,

7:8 Niti }e me vidjeti oko koje me je vi|alo; i tvoje o-i kad pogledaju na me, mene ne}e biti.

7:9 Kao {to se oblak razilazi i nestaje ga, tako ko si|e u grob, ne}e iza}i,

7:10 Ne}e se vi{e vratiti ku}i svojoj, niti }e ga vi{e poznati mjesto njegovo.

7:11 Zato ja ne}u braniti ustima svojim, govori}u u tuzi duha svojega, naricati u jadu du{e svoje.

7:12 Eda li sam more ili kit, te si namjestio stran`u oko mene?

7:13 Kad re~em: potje{i}e me odar moj, postelja }e mi moja oblak{ati tu`njavu,

7:14 Tada me stra{i} snima i prepada{ me utvarama,

7:15 Te du{a moja voli biti udavljena, voli smrt nego kosti moje.

7:16 Dodijalo mi je; ne}u dovijeka `ivjeti; pro|i me se; jer su dani moji ta{tina.

7:17 [ta je ~ovjek da ga mnogo cijeni{ i da marri{ za nj?

7:18 Da ga pohodi{ svako jutro, i svaki ~as ku{a{ ga?

7:19 Kad }e{ se odvratiti od mene i pustiti me da progutam pljuvanku svoju?

7:20 Zgrije{io sam; {ta }u ti ~initi, o ~uvaru ljudski? za{to si me metnuo sebi za biljegu, te sam sebi na tegobu?

7:21 Za{to mi ne oprosti{ grijeh moj i ne ukloni{ moje bezakonje? jer }u sad le}i u prah, i kad me potra`i{, mene ne}e biti.

GLAVA 8

Tada odgovori Vildad Su{anin i re~e:

8:2 Dokle }e{ tako govoriti? i rije~i usta tvojih dokle }e biti kao silan vjetar?

8:3 Eda li Bog krivo sudi? ili Svemogu}i izvr}e pravdu?

8:4 [to su sinovi tvoji zgrije{ili njemu, zato ih je dao bezakonju njihovu.

8:5 A ti da potra`i{ Boga i pomoli{ se Svemogu}emu,

8:6 Ako si ~ist i prav, zaista }e se prenuti za te i ~estit }e u~initi pravedan stan tvoj;

8:7 I po~etak }e tvoj biti malen, a po{ljedak }e ti biti vrlo velik.

8:8 Jer pitaj pre|a{nji nara{taj, i nastani da razabere{ od otaca njihovijeh;

8:9 Jer smo mi ju~era{nji, i ne znamo ni{ta, jer su na{i dani na zemlji sjen.

8:10 Ne}e li te oni nau~iti? ne}e li ti kazati i iz srca svojega iznijeti rije~i?

8:11 Ni~e li sita bez vlage? raste li rogoz bez vode?

8:12 Dok se jo{ zeleni, dok se ne pokosi, su{i se prije svake trave.

8:13 Take su staze svijeh koji zaboravljaju Boga, i nadanje licemjerovo propada.

8:14 Njegovo se nadanje podlama i uzdanje je njegovo ku}a paukova;

8:15 Nasloni se na ku}u svoju, ali ona ne stoji tvrdo; uhvati se za nju, ali se ona ne mo`e odr`ati.

8:16 Zeleni se na suncu, i uvrh vrta njegova pru-
`aju se ogranci njegovi;

8:17 @ile njegove zapple}u se kod izvora, i na
mjestu kamenitu {iri se;

8:18 Ali kad se i{-upa iz mjesta svojega, ono ga
se odri-e: nijesam te vidjelo.

8:19 Eto, to je radost od njegova puta; a iz praha
ni-e drugi.

8:20 Gle, Bog ne odbacuje dobroga, ali ne pri-
hvata za ruku zlikovca.

8:21 Jo{ }e napuniti usta tvoja smijeha i usne
tvoje popijevanja.

8:22 Nenavidnici tvoji obu}i }e se u sramotu, i
{atora bezbo`ni-koga ne}e biti.

GLAVA 9

A Jov odgovori i re-e:

9:2 Zaista, znam da je tako; jer kako bi
mogao ~ovjek biti prav pred Bogom?

9:3 Ako bi se htio preti s njim, ne bi mu mogao
odgovoriti od tisu}e na jednu.

9:4 Mudar je srcem i jak snagom; ko se je opro-
njemu i bio sre}an?

9:5 On premje{ta gore, da niko i ne opazi; pre-
vra}a ih u gnjevu svom;

9:6 On kre}e zemlju s mjesta njezina da joj se
stupovi drmaju;

9:7 On kad zaprijeti suncu, ne izlazi; on zape-a-
}ava zvijezde;

9:8 On razapinje nebo sam, i gazi po valima mo-
rskim;

9:9 On je na~inio zvijezde kola i {tape i vla{i}e i
druge jugu u dnu;

9:10 On ~ini stvari velike i neispitljive i divne,
kojima nema broja.

9:11 Gle, ide mimo mene, a ja ne vidim; pro|e,
a ja ga ne opazim.

9:12 Gle, kad uhvati, ko }e ga nagnati da vrati?
ko }e mu kazati: {ta radi{?

9:13 Bog ne uste`e gnjeva svojega, padaju poda
nj oholi pomo}nici.

9:14 A kako bi mu ja odgovarao i birao rije-i
protiv njega?

9:15 Da sam i prav, ne}u mu se odgovoriti, valja
da se molim sudiji svojemu.

9:16 Da ga zovem i da mi se odzove, jo{ ne mo-
gu vjerovati da je ~uo glas moj.

9:17 Jer me je vihorom satio i zadao mi mnogo
rana ni za {to.

9:18 Ne da mi da odahnem, nego me siti gr-ina-
ma.

9:19 Ako je na silu, gle, on je najsilniji; ako na
sud, ko }e mi svjedo~iti?

9:20 Da se pravdam, moja }e me usta osuditi; da
sam dobar, pokaza}e da sam nevaljao.

9:21 Ako sam dobar, ne}u znati za to; omrzao
mi je `ivot moj.

9:22 Svejedno je; zato rekoh: i dobroga i bezbo-
`noga on potire.

9:23 Kad bi jo{ ubio bi~ najedanput! ali se smije
isku{avanju pravijeh.

9:24 Zemlja se daje u ruke bezbo`niku; lice su-
dija njezinijeh zaklanja; ako ne on, da ko?

9:25 Ali dani moji bi{e br`i od glasnika; pobje-
go{e, ne vidje{e dobra.

9:26 Pro|o{e kao brze la|e, kao orao kad leti za
hranu.

9:27 Ako re~em: zaboravi}u tu`njavu svoju,
ostavi}u gnjev svoj i okrijepi}u se;

9:28 Strah me je od svijeh muka mojih, znam da
me ne}e{ opravdati.

9:29 Bi}u kriv; za{to bih se mu~io uzalud?

9:30 Da se izmijem vodom {nje`nicom, i da o-i-
stim sapunom ruke svoje,

9:31 Tada }e{ me zamo~iti u jamu da se gade na
me moje haljine.

9:32 Jer nije ~ovjek kao ja da mu odgovaram, da
idem s njim na sud;

9:33 Niti ima me|u nama kmeta da bi stavio ru-
ku svoju me|u nas dvojicu.

9:34 Neka odmakne od mene prut svoj, i strah
njegov neka me ne stra{i;

9:35 Tada }u govoriti, i ne}u ga se bojati; jer
ovako ne znam za sebe.

GLAVA 10

Dodijao je du{i mojoj `ivot `ivot moj; pusti}u od sebe tu`njavu svoju, govori}u u jadu du{e svoje.

10:2 Re}i }u Bogu: nemoj me osuditi; ka`i mi za{to se pre{ sa mnom.

10:3 Je li ti milo da ~ini{ silu, da odbacuje{ djelo ruku svojih i savjet bezbo`ni~ki obasjava{?

10:4 Jesu li u tebe o~i tjelesne? vidi{ li kao {to vidi ~ovjek?

10:5 Jesu li dani tvoji kao dani ~ovje~ji, i godine tvoje kao vijek ljudski,

10:6 Te istra`uje{ moje bezakonje i za grijeh moj razbira{?

10:7 Ti zna{ da nijesam kriv, i nema nikoga ko bi izbavio iz tvoje ruke.

10:8 Tvoje su me ruke stvorile i na~inile, i ti me otvuda potire{.

10:9 Opomeni se da si me kao od kala na~inio, i opet }e{ me u prah obratiti.

10:10 Nijesi li me kao mlijeko slio i kao sir usirio me?

10:11 Navukao si na me ko`u i meso, i kostima i `ilama spleo si me.

10:12 @ivotom i milo{ }u darivao si me; i staranje tvoje ~ovalo je duh moj.

10:13 I sakrio si to u srcu svojemu; ali znam da je u tebe.

10:14 Ako sam zgrije{io, opazio si me, i nijesi me oprostio bezakonja mojega.

10:15 Ako sam skrivio, te{ko meni! ako li sam prav, ne mogu podignuti glave, pun sramote i vide}i muku svoju.

10:16 I ako se podigne, goni{ me kao lav, i opet ~ini{ ~udesna meni.

10:17 Ponavlja{ svjedo~anstva svoja protiv mene, i umno`ava{ gnjev svoj na me; vojske jedne za drugom izlaze na me.

10:18 Za{to si me izvadio iz utrobe? o da umri-jeh! da me ni oko ne vidje!

10:19 Bio bih kao da nigda nijesam bio; iz utro-be u grob bio bih odnesen.

10:20 Nije li malo dana mojih? prestani dakle i okani me se da se malo oporavim,

10:21 Prije nego otidem odakle se ne}u vratiti, u zemlju tamnu i u sjen smrtni,

10:22 U zemlju tamnu kao mrak i u sjen smrtni, gdje nema promjene i gdje je vidjelo kao tama.

GLAVA 11

A Sofar Nama}anin odgovori i re-e:

11:2 Zar na mnoge rije~i nema odgovora? ili }e ~ovjek govorljiv ostati prav?

11:3 Ho}e li tvoje la`i umu~kati ljude? i kad se ruga{, zar te ne}e niko posramiti?

11:4 Jer si rekao: ~ista je nauka moja, i ~ist sam pred o~ima tvojim.

11:5 Ali kad bi Bog progovorio i usne svoje otvorio na te,

11:6 I pokazao ti tajne mudrosti, jer ih je dvoji-nom vi{e, poznao bi da te Bog kara manje nego {to zaslu`uje tvoje bezakonje.

11:7 Mo`e{ li ti tajne Bo`ije doku~iti, ili doku-i-ti savr{enstvo Svemogu}ega?

11:8 To su visine nebeske, {ta }e{ u~initi? dublje je od pakla, kako }e{ poznati?

11:9 Du`e od zemlje, {ire od mora.

11:10 Da prevrati, ili zatvori ili sabere, ko }e mu braniti?

11:11 Jer zna ni{tavilo ljudsko, i vide}i nevaljalstvo zar ne}e paziti?

11:12 ^ovjek bezuman postaje razuman, premda se ~ovjek ra|a kao divlje magare.

11:13 Da ti upravi{ srce svoje i podigne{ ruke svoje k njemu,

11:14 Ako je bezakonje u ruci tvojoj, da ga ukloni{, i ne da{ da nepravda bude u {atorima tvo-jim,

11:15 Tada }e{ podignuti lice svoje bez mane i staja}e{ tvrdo i ne}e{ se bojati;

11:16 Zaboravi}e{ muku, kao vode koja prote-e opominja}e{ je se;

11:17 Nasta}e ti vrijeme vedrije nego podne, si-nu}e{, bi}e{ kao jutro;

11:18 Uzda}e{ se imaju}i nadanje, zakopa}e{ se, i mirno }e{ spavati.

11:19 Le`a}e{, i niko te ne}e pla{iti, i mnogi }e ti se moliti.

11:20 Ali o~i }e bezbo`nicima i{-iljeti, i uto~i{ta im ne}e biti, i nadanje }e im biti izdisanje.

GLAVA 12

A Jov odgovori i re~e:

12:2 Da, vi ste ljudi, i s vama }e umrijeti mudrost.

12:3 I ja imam srce kao i vi, niti sam gori od vas; i u koga nema toga?

12:4 Na potsmijeh sam prijatelju svom, koji kad zove Boga odazove mu se; na potsmijeh je pravedni i dobri.

12:5 Ba-en je lu- po mi{ljenju sre}noga onaj koji ho}e da popuzne.

12:6 Mirne su kolibe lupe{ke, i bez straha su koji gnjeve Boga, njima Bog daje sve u ruke.

12:7 Zapitaj stoku, nau~i}e te; ili ptice nebeske, kaza}e ti.

12:8 Ili se razgovori sa zemljom, nau~i}e te, i ri-be }e ti morske pripovjediti.

12:9 Ko ne zna od svega toga da je ruka Gospodnja to u~inila?

12:10 Kojemu je u ruci du{a svega `ivoga i duh svakoga tijela ~ovje~ijega.

12:11 Ne raspoznaje li uho rije~i kao {to grlo ku{a jelo?

12:12 U starca je mudrost, i u dugom vijeku razum.

12:13 U njega je mudrost i sila, u njega je savjet i razum.

12:14 Gle, on razgradi, i ne mo`e se opet sagra-diti; zatvori ~ovjeka, i ne mo`e se otvoriti.

12:15 Gle, ustavi vode, i presahnu; pusti ih, i isprevr}u zemlju.

12:16 U njega je ja~ina i mudrost, njegov je koji je prevaren i koji vara.

12:17 On dovodi savjetnike u ludilo, i sudije obezumljuje.

12:18 On razdre{uje pojas carevima, i opasuje bedra njihova.

12:19 On dovodi knezove u ludilo, i obara jake.

12:20 On uzima besjedu rje~itima, i starcima uzima razum.

12:21 On sipa sramotu na knezove, i raspasuje junake.

12:22 On otkriva duboke stvari ispod tame, i izvodi na vidjelo sjen smrtni.

12:23 On umno`ava narode i zatire ih, rasipa narode i sabira.

12:24 On oduzima srce glavarima naroda zemaljskih, i zavodi ih u pustinju gdje nema puta,

12:25 Da pipaju po mraku bez vidjela, i ~ini da tumaraju kao pijani.

GLAVA 13

E to, sve je to vidjelo oko moje, ~ulo uho moje, i razumjelo.

13:2 [to vi znate, znam i ja, nijesam gori od vas.

13:3 Ipak bih govorio sa Svemogu}im, i rad sam s Bogom pravdati se.

13:4 Jer vi izmi{ljate la`i, svi ste zaludni ljekari.

13:5 O da biste sasvijem mu~ali! bili biste mudri.

13:6 ^ujte moj odgovor, i slu{ajte razloge usta mojih.

13:7 Treba li da govorite za Boga nepravdu ili prijevaru da govorite za nj?

13:8 Treba li da mu gledate ko je? treba li da se prepirete za Boga?

13:9 Ho}e li biti dobro kad vas stane ispitivati? ho}ete li ga prevariti kao {to se vara ~ovjek?

13:10 Zaista }e vas karati, ako tajno uzgledate ko je.

13:11 Veli~anstvo njegovo ne}e li vas upla{iti? i strah njegov ne}e li vas spopasti?

13:12 Spomeni su va{i kao pepeo, i va{e visine kao gomile blata.

13:13 Mu~ite i pustite me da ja govorim, pa neka me sna|e {ta mu drago.

13:14 Zašto bih kidao meso svoje svojim zubima i dušu svoju metao u svoje ruke?

13:15 Gle, da me i ubije, opet }u se uzdati u nj, ali }u braniti putove svoje pred njim.

13:16 I on }e mi biti spasenje, jer licemjer ne}e iza}i preda nj.

13:17 Slu{ajte dobro besjedu moju, i neka vam u|e u u{i }to }u iskazati.

13:18 Evo, spremio sam parbu svoju, znam da }u biti prav.

13:19 Ko }e se preti sa mnom? da sad umuknem, izdahnuo bih.

13:20 Samo dvoje nemoj mi u-initi, pa se ne}u kriti od lica tvogega.

13:21 Ukloni ruku svoju od mene, i strah tvoj da me ne stra{i.

13:22 Potom zovi me, i ja }u odgovarati; ili ja da govorim, a ti mi odgovaraj.

13:23 Koliko je bezakonja i grijeha mojih? po-ka`i mi prijestup moj i grijeh moj.

13:24 Zašto skriva{ lice svoje i dr`i{ me za neprijatelja svojega?

13:25 Ho}e{ li skr{iti list koji nosi vjetar ili }e{ goniti suhu slamku,

13:26 Kad mi pi{e{ gr~ine, i daje{ mi u na{ljedstvo grijeha mladosti moje,

13:27 I me}e{ noge moje u klade, i pazi{ na sve staze moje i ide{ za mnom ustopce?

13:28 A on se raspada kao trulina, kao haljina koju jede moljac.

GLAVA 14

^ ovjek ro|en od `ene kratka je vijeka i pun nemira.

14:2 Kao cvijet ni-e, i odsijeca se, i bje`i kao sjen, i ne ostaje.

14:3 I na takoga otvora{ oko svoje, i mene vodi{ na sud sa sobom!

14:4 Ko }e ~isto izvaditi iz ne~ista? Niko.

14:5 Izmjereni su dani njegovi, broj mjeseca njegovijeh u tebe je; postavio si mu me|u, preko koje ne mo`e prije}i.

14:6 Odvрати se od njega da po~ine dokle ne navr{i kao nadni~ar dan svoj.

14:7 Jer za drvo ima nadanja, ako se posije~e, da }e se jo{ omladiti i da ne}e biti bez izdanaka;

14:8 Ako i ostari u zemlji korijen njegov i u prahu izumre panj njegov,

14:9 ^im osjeti vodu, opet napupi i pusti grane kao prisad.

14:10 A ~ovjek umire iznemogao; i kad izdahne ~ovjek, gdje je?

14:11 Kao kad voda ote~e iz jezera i rijeka opadne i usahne,

14:12 Tako ~ovjek kad legne, ne ustaje vi{e; dokle je nebesa ne}e se probuditi niti }e se prenuti oda sna svojega.

14:13 O da me ho}e{ u grobu sakriti i skloniti me dokle ne utoli gnjev tvoj, i da mi da{ rok kad }e{ me se opomenuti!

14:14 Kad umrije ~ovjek, ho}e li o`ivjeti? Sve dane vremena koje mi je odre|eno ~eka}u dokle mi do|e promjena.

14:15 Zazva}e{, i ja }u ti se odazvati; djelo ruku svojih po`elje}e{.

14:16 A sada broji{ korake moje, i ni{ta ne ostavlja{ za grijeh moj.

14:17 Zape-a}eni su u tobocu moji prijestupi, i zavezuje{ bezakonja moja.

14:18 Zaista, kao {to gora padne i raspadne se, i kao {to se stijena odvali s mjesta svojega,

14:19 I kao {to voda spira kamenje i povodanj odnosi prah zemaljski, tako nadanje ~ovje~ije obra}a{ u ni{ta.

14:20 Nadvla|uje{ ga jednako, te odlazi, mijenja{ mu lice i otpu{ta{ ga.

14:21 Ako sinovi njegovi budu u ~asti, on ne zna; ako li u sramoti, on se ne brine.

14:22 Samo tijelo dok je `iv boluje, i du{a njegova u njemu tu`i.

GLAVA 15

A Elifas Temanac odgovori i re-e:
15:2 Ho}e li mudar ~ovjek kazivati prazne

misli i puniti trbuh vjetrom isto~nijem,

15:3 Prepiru}i se govorom koji ne poma`e i rije~ima koje nijesu ni na {to?

15:4 A ti uni{tava{ strah Bo`ji i ukida{ molitve k Bogu.

15:5 Jer bezakonje tvoje pokazuju usta tvoja, ako i jesi izabrao jezik lukav.

15:6 Osu|uju te usta tvoja, a ne ja; i usne tvoje svjedo~e na te.

15:7 Jesi li se ti prvi ~ovjek rodio? ili si prije humova sazdan?

15:8 Jesi li tajnu Bo`iju ~uo i pokupio u sebe mudrost?

15:9 [ta ti zna{ {to mi ne bismo znali? {ta ti razumije{ {to ne bi bilo u nas?

15:10 I sijedijeh i starih ljudi ima me|u nama, starijih od oca tvojega.

15:11 Male li su ti utjehe Bo`ije? ili ima{ {to sakriveno u sebi?

15:12 [to te je zanjelo srce tvoje? i {to sijevaju o~i tvoje,

15:13 Te obra}a{ protiv Boga duh svoj i pu{ta{ iz usta svojih take rije~i?

15:14 [ta je ~ovjek, da bi bio ~ist, i ro|eni od `ene, da bi bio prav?

15:15 Gle, ne vjeruje svecima svojim, i nebesa nijesu ~ista pred o~ima njegovijem;

15:16 Akamoli gadni i smrdljivi ~ovjek, koji pi~e nepravdu kao vodu?

15:17 Ja }u ti kazati, poslu{aj me, i pripovjedi}u ti {to sam vidio,

15:18 [to mudraci kaza}e i ne zataji}e, {to primi}e od otaca svojih,

15:19 Kojima samijem dana bi zemlja, i tu|in ne pro|e kroz nju.

15:20 Bezbo`nik se mu~i svega vijeka svojega, i nasilniku je malo godina ostavljeno.

15:21 Strah mu zuji u u{ima, u mirno doba napada pusto{nik na nj.

15:22 Ne vjeruje da }e se vratiti iz tame, otkuda privi|a ma~.

15:23 Tumara za hljebom govore}i: gdje je? Zna da je za nj spremljen dan tamni.

15:24 Tuga i nevolja stra}e ga, i navaljuju na nj kao car gotov na boj.

15:25 Jer je zamahnuo na Boga rukom svojom, i svemogu}emu se opro.

15:26 Tr~i ispravljena vrata na nj s mnogim visokim {titovima svojim.

15:27 Jer je pokrio lice svoje pretilinom, i navaljao salo na bokove svoje.

15:28 I sjedio je u gradovima raskopanijem i u ku}ama pustijem, obra}enijem u gomilu kamenja.

15:29 Ne}e se obratiti niti }e ostati blago njegovo, i ne}e se ra{iriti po zemlji dobro njegovo.

15:30 Ne}e iza}i iz mraka, ogranke njegove osu{i}e plamen, odnije}e ga duh usta njegovijeh.

15:31 Neka se ne uzda u ta{tinu prevareni, jer }e mu ta{tina biti plata.

15:32 Prije svojega vremena svr{i}e se, i grana njegova ne}e zelenjeti.

15:33 Otkinu}e se kao s loze nezreo grozd njegov i pupci }e se njegovi kao s masline pobacati.

15:34 Jer }e opustjeti zbor licemjerski, i oganj }e spaliti {atore onijeh koji primaju poklone.

15:35 Za~inju nevolju i ra|aju muku, i trbuh njihov sastavlja prijevaru.

GLAVA 16

A Jov odgovori i re~e:

16:2 Slu{ao sam mnogo takih stvari; svi ste dosadni tje{ioci.

16:3 Ho}e li biti kraj praznijem rije~ima? ili {ta te tjera da tako odgovara{?

16:4 I ja bih mogao govoriti kao vi, da ste na mom mjestu, gomilati na vas rije~i i mahati glavom na vas,

16:5 Mogao bih vas hrabriti ustima svojim, i micanje usana mojih oblak{alo bi bol va{.

16:6 Ako govorim, ne}e odahnuti bol moj; ako li prestanem, ho}e li oti}i od mene?

16:7 A sada me je umorio; opusto{io si sav zbor moj.

16:8 Navukao si na me mr{tine za svjedo-anstvo; i moja mr{a podi`e se na me, i svjedo-i mi u o-i.

16:9 Gnjev njegov rastr`e me, nenavidi me, {krgu}e zubima na me, postav{i mi neprijatelj sijeva o-ima svojim na me.

16:10 Razvaljuju na me usta svoja, sramotno me biju po obrazima, skupljaju se na me.

16:11 Predao me je Bog nepravedniku, i u ruke bezbo`nicima bacio me.

16:12 Bijah miran i zatr me, i uhvativ{i me za vrat smrska me i metnu me sebi za biljegu.

16:13 Opkoli{e me njegovi strijelci, cijepa mi bubrege nemilice, prosipa na zemlju `u- moju.

16:14 Zadaje mi rane na rane, i udara na me kao junak.

16:15 Sa{io sam kostrijet po ko`i svojoj, i uvaljao sam u prah slavu svoju.

16:16 Lice je moje podbulo od pla-a, na vje|ama je mojim smrtni sjen;

16:17 Premda nema nepravde u rukama mojim, i molitva je moja ~ista.

16:18 Zemljo, ne krij krvi {to sam prolio, i neka nema mjesta vikanju mojemu.

16:19 I sada eto je na nebu svjedok moj, svjedok je moj na visini.

16:20 Prijatelji se moji podruguju mnom; oko moje roni suze Bogu.

16:21 O da bi se ~ovjek mogao pravdati s Bogom, kao sin ~ovje~iji s prijateljem svojim!

16:22 Jer godine izbrojene navr{uju se, i polazim putem odakle se ne}u vratiti.

GLAVA 17

Duh se moj kvvari, dana mojih nestaje; grobovi su moji.

17:2 Kod mene su ruga-i, i oko moje provodi no}i u jadu koji mi zadaju.

17:3 Daj mi ko }e jam~iti kod tebe; ko je taj koji }e se rukovati sa mnom?

17:4 Jer si od njihova srca sakrio razum; zato ih ne}e{ uzvisiti.

17:5 Ko laska prijateljima, njegovijem }e sinovima o-i posahnuti.

17:6 U~inio je od mene pri~u narodima, i postao sam bubnjanje me|u njima.

17:7 Potamnijelo je oko moje od jada, i svi udi moji posta{e kao sjen.

17:8 Za~udi}e se tome pravi, i bezazleni }e ustati na licemjere.

17:9 Ali }e se pravednik dr`ati svojega puta, i ko je ~istijeh ruku ve}ma }e oja~ati.

17:10 A vi vratite se svikoliki i hodite; ne}u na}i mudra me|u vama.

17:11 Dani moji pro|o{e, misli moje pokida{e se, {to imah u srcu.

17:12 Od no}i na~ini{e dan, i svjetlost je blizu mraka.

17:13 Da bih se nadao, grob }e mi biti ku}a; u tami }u prostrijeti postelju sebi.

17:14 Grobu vi-em: ti si otac moj; crvima: ti si mati moja, ti si sestra moja.

17:15 I gdje je sada nadanje moje? moje nadanje ko }e vidjeti?

17:16 U grob }e si}i, po~inu}e sa mnom u grobu.

GLAVA 18

A Vildad Su{anin odgovori i re~e:

18:2 Kad }ete svr{iti razgovor? Orazumite se, pa }emo onda govoriti.

18:3 Za{to se misli da smo kao stoka? za{to smo gadni u va{im o-ima?

18:4 Koji rastr`e{ du{u svoju u jarosti svojoj, ho}e li se tebe radi ostaviti zemlja i stijena se premjestiti sa svojega mjesta?

18:5 Da, vidjelo bezbo`njih ugasi}e se, i iskra ognja njihova ne}e sijati.

18:6 Vidjelo }e pomrknuti u {atoru njegovu, i `i`ak }e se njegov ugasiti u njemu.

18:7 Silni koraci njegovi stegnu}e se, i obori}e ga njegova namjera.

18:8 Jer }e se uvaliti u zamku nogama svojim i nai}i }e na mre`u;

18:9 Uhvati}e ga zamka za petu i svlada}e ga lupe`.

18:10 Sakriveno mu je pruglo na zemlji, i klopka na stazi.

18:11 Otsvuda }e ga strahote stra{iti i tjera}e ga ustopce.

18:12 Izgladnje}e sila njegova, i nevolja }e biti gotova uza nj.

18:13 Poje}{e `ile ko`e njegove, poje}{e `ile njegove prvenac smrti.

18:14 I{~upa}e se iz stana njegova uzdanica njegova, i to }e ga odvesti k caru stra{nom.

18:15 Nastava}e se u {atoru njegovu, koji ne}e biti njegov, posu}e se sumporom stan njegov.

18:16 @ile }e se njegove posu{iti ozdo, i ozgo }e se sasje}i grane njegove.

18:17 Spomen }e njegov poginuti na zemlji, niti }e mu imena biti po ulicama.

18:18 Odagna}e se iz svjetlosti u mrak, i izbaci}e se iz svijeta.

18:19 Ni sina ni unuka ne}e mu biti u narodu njegovu, niti kakoga ostatka u stanovima njegovim.

18:20 ^udi}e se danu njegovu koji budu poslije njega, a koji su bili prije obuze}e ih strah.

18:21 Taki su stanovi bezakonikovi, i tako je mjesto onoga koji ne zna za Boga.

GLAVA 19

A Jov odgovori i re-e:

19:2 Dokle }ete mu~iti du{u moju i satirati me rije~ima?

19:3 Ve} ste me deset puta naru`ili; nije vas stid {to tako navaljujete na me?

19:4 Ali ako sam doista pogrije{io, pogrije{ka }e moja ostati kod mene.

19:5 Ako li se jo{ ho}ete da di`ete na me i da me korite mojom sramotom,

19:6 Onda znajte da me je Bog oborio i mre`u svoju razapeo oko mene.

19:7 Eto, vi~em na nepravdu, ali se ne slu{am; vapijem, ali nema suda.

19:8 Zagradio je put moj da ne mogu pro}i; na staze moje metnuo je mrak.

19:9 Svukao je s mene slavu moju i skinuo vijenac s glave moje.

19:10 Poru{io me je otsvuda, da me nema; i kao drvo i{~upao je nadanje moje.

19:11 Raspalio se na me gnjev njegov, i uzeo me je me|u neprijatelje svoje.

19:12 Vojske njegove do|o{e sve zajedno i nasu{e k sebi put k meni, stado}e u oko okolo {atora mojega.

19:13 Bra}u moju udaljio je od mene, i znanci moji tu|e se od mene.

19:14 Bli`nji moji ostavi}e me, i znanci moji zaboravi}e me.

19:15 Doma{nji moji i moje slu{kinje gledaju me kao tu|ina; stranac sam u o~ima njihovijem.

19:16 Zovem slugu svojega, a on se ne odziva, a molim ga ustima svojim.

19:17 Dah je moj mrzak `eni mojoj, a preklinjem je sinovima utrobe svoje.

19:18 Ni djeca ne haju za me; kad ustanem, ru`e me.

19:19 Mrzak sam svjema nevjernijem svojim, i koje ljubljah posta}e mi protivnici.

19:20 Za ko`u moju kao za meso moje prionu}e kosti moje; jedva osta ko`a oko zuba mojih.

19:21 Smilujte se na me, smilujte se na me, prijatelji moji, jer se ruka Bo`ija dotakla mene.

19:22 Za{to me gonite kao Bog, i mesa mojega ne mo`ete da se nasitite?

19:23 O kad bi se napisale rije~i moje! kad bi se stavile u knjigu!

19:24 Pisaljkom gvozdenom i olovom na kameanu za vje~ni spomen kad bi se urezale!

19:25 Ali znam da je `iv moj iskupitelj, i na po{ljedak da }e stati nad prahom.

19:26 I ako se ova ko`a moja i ra{~ini, opet }u u tijelu svom vidjeti Boga.

19:27 Ja isti vidje}u ga, i o~i moje gleda}e ga, a ne druge. A bubrega mojih nestaje u meni.

19:28 Nego bi trebalo da re-ete: za{to ga gonimo? kad je korijen besjede u meni.

19:29 Bojte se ma~a; jer je ma~ osveta za bezakonje; i znajte da ima sud.

GLAVA 20

A Sofar Nama}anin odgovori i re~e:

20:2 Zato me misli moje nagone da odgovorim, i zato hitim.

20:3 ^uo sam ukor koji me sramoti, ali }e duh iz razuma mojega odgovoriti za me.

20:4 Ne zna{ li da je tako otkako je vijeka, od kako je postavljen ~ovjek na zemlji.

20:5 Da je slava bezbo` njih za malo i radost licemjerova za~as?

20:6 Da bi mu visina doprla do neba, i glava se njegova dotakla oblaka,

20:7 Nesta}e ga za svagda kao kala njegova; i koji ga vidje{e re}i }e: kuda se djede?

20:8 Kao san odletje}e, i ne}e se na}i, i i{~eznu}e kao no}na utvara.

20:9 Oko koje ga je gledalo ne}e vi{e, niti }e ga vi{e vidjeti mjesto njegovo.

20:10 Sinovi njegovi umiljava}e se siromasima i ruke }e njegove vra}ati {to je oteo.

20:11 Kostii }e njegove biti pune grijeha mladosti njegove, i oni }e le`ati s njim u prahu.

20:12 Ako mu je slatka u ustima zlo}a i krije je pod jezikom svojim,

20:13 ^uva je i ne pu{ta je, nego je zadr`ava u grlu svom,

20:14 Ipak }e se jelo njegovo pretvoriti u crijevima njegovijem, posta}e u njemu jed aspidin.

20:15 Blago {to je pro`dro izbljuva}e, iz trbuha njegova istjera}e ga Bog.

20:16 Jed }e aspidin sisati, ubi}e ga jezik gujnji.

20:17 Ne}e vidjeti potoka ni rijeka kojima te~e med i maslo.

20:18 Vrati}e muku, a ne}e je pojesti; prema blagu bi}e promjena, i ne}e se radovati.

20:19 Jer je tla~io i ostavljao uboge, ku}e je oti-mao i nije zidao.

20:20 Jer nije nigda osjetio mira u truhu svom, ni {to mu je najmilije ne}e sa~uvati.

20:21 Ni{ta mu ne}e ostati od hrane njegove. Zato ne mo`e dobro njegovo trajati.

20:22 Kad se ispuni izobilje njegovo, tada }e biti u nevolji; sve ruke nevoljnih udari}e na nj.

20:23 Kad bi napunio truh svoj, posla}e na nj Bog jarost gnjeva svojega, i pusti}e je kao da`d na njega i na jelo njegovo.

20:24 Kad stane bje`ati od oru`ja gvozdenuga, prostrijeli}e ga luk mjedeni.

20:25 Strijela pu{tena pro}i }e kroz tijelo njegovo, i svijetlo gvo`|e iza}i }e iz `u-i njegove; kad po|e, obuze}e ga strahote.

20:26 Sve }e tame biti sakrivene u tajnim mjestima njegovijem; pro`drije}e ga oganj neraspiren, i ko ostane u {atoru njegovu zlo }e mu biti.

20:27 Otkri}e nebesa bezakonje njegovo, i zemlja }e ustati na nj.

20:28 Oti}i }e ljetina doma njegova, rasto~i}e se u dan gnjeva njegova.

20:29 To je dio od Boga ~ovjeku bezbo`nomu i na{ljedstvo od Boga za besjedu njegovu.

GLAVA 21

A Jov odgovori i re~e:

21:2 Slu{ajte dobro rije~i moje, i to }e mi biti od vas utjeha.

21:3 Potrpite me da ja govorim, a kad izgovorim, potsmijevate mi se.

21:4 Eda li se ja ~ovjeku tu`im? i kako ne bi bio `alostan duh moj?

21:5 Pogledajte na me, i divite se, i metnite ruku na usta.

21:6 Ja kad pomislim, strah me je, i groza poduzima tijelo moje.

21:7 Za{to bezbo`nici `ive? stare? i bogate se?

21:8 Sjeme njihovo stoji tvrdo pred njima zajedno s njima, i natra`je njihovo pred njihovijem o~i-ma.

21:9 Ku}e su njihove na miru bez straha, i prut Bo`ji nije nad njima.

21:10 Bikovi njihovi ska~u, i ne proma{uju; kra-
ve njihove tele se, i ne jalove se.

21:11 Ispu{taju kao stado djecu svoju, i sinovi
njihovi poskakuju.

21:12 Podvikuju uz bubanj i uz gusle, vesele se
uza sviralu.

21:13 Provode u dobru dane svoje, i za-as slaze
u grob.

21:14 A Bogu ka`u: idi od nas, jer ne}emo da
znamo za putove tvoje.

21:15 [ta je Svemogu}i da mu slu`imo? i kaka
nam je korist, da mu se molimo?

21:16 Gle, dobro njihovo nije u njihovoj ruci;
namjera bezbo`ni-ka daleko je od mene.

21:17 Koliko se puta gasi `i`ak bezbo`ni-ki i
dolazi im pogibao, dijeli im muke u dijelu svom
Bog?

21:18 Bivaju kao pljeva na vjetru, kao prah koji
raznosi vikor?

21:19 ^uva li Bog sinovima njegovijem pogibao
njihovu, pla}a im da osjete?

21:20 Vide li svojim o~ima pogibao svoju, i piju
li gnjev Svemogu}ega?

21:21 Jer {ta je njima stalo do ku}e njihove na-
kon njih, kad se broj mjeseca njihovijeh prekrati?

21:22 Eda li }e Boga ko u~iti mudrosti, koji sudi
visokima?

21:23 Jedan umire u potpunoj sili svojoj, u miru
i u sre}i.

21:24 Muzilice su mu pune mlijeka, i kosti su
mu vla`ne od mo`dina.

21:25 A drugi umire oja|ene du{e, koji nije u`i-
vao dobra.

21:26 Obojica le`e u prahu, i crvi ih pokrivaju.

21:27 Eto, znam va{e misli i sudove, kojima mi
~inite krivo.

21:28 Jer govorite: gdje je ku}a silnoga, i gdje je
{ator u kom nastavaju bezbo`nici?

21:29 Nijeste li nikad pitali putnika? i {to vam
kaza{e ne}ete da znate,

21:30 Da se na dan pogibli ostavlja zadac, kad
se pusti gnjev.

21:31 Ko }e ga ukoriti u o~i za `ivot njegov? i
ko }e mu vratiti {to je u~inio?

21:32 Ali se iznosi u groblje i ostaje u gomili.

21:33 Slatke su mu grude od doline, i vu-e za
sobom sve ljude, a onima koji ga preteko{e nema
broja.

21:34 Kako me dakle na prazno tje{ite kad u od-
govorima va{im ostaje prijevara?

GLAVA 22

A Elifas Temanac odgovori i re-e:

22:2 Mo`e li Bogu biti ~ovjek koristan?
Sam je sebi koristan ~ovjek mudar.

22:3 Je li Svemogu}emu radost, ako si prave-
dan? ili mu je dobit, ako hodi{ bez mane?

22:4 Ho}e li te karati i i}i na sud s tobom zato
{to te se boji?

22:5 Nije li zlo}a tvoja velika? i nepravdama
tvojim ima li kraja?

22:6 Jer si uzimao zalog od bra}e svoje ni za
{to, i svla~io si haljine s golijeh.

22:7 Umornoga nijesi napojio vode, i gladnome
nijesi dao hljeba.

22:8 Zemlja je bila ~ovjeka silnoga, i ugledni je
sjedio u njoj.

22:9 Udovice si otpu{tao prazne, i mi{ice sirota-
ma potirao si.

22:10 Zato su oko tebe zamke, i stra{i te strah
iznenada.

22:11 I mrak je oko tebe da ne vidi{, i povodanj
pokriva te.

22:12 Nije li Bog na visini nebeskoj? pogledaj
gore zvijezde, kako su visoko.

22:13 Ali ti ka`e{ {ta zna Bog? eda li }e kroz
tamu suditi?

22:14 Oblaci ga zaklanjaju, te ne vidi; hoda po
krugu nebeskom.

22:15 Jesi li zapazio stari put kojim su i{li ne-
pravednici,

22:16 Koji se iskorijeni{e prije vremena i voda
se razli po temelju njihovu?

22:17 Govorahu Bogu: idi od nas. [ta bi im u~inio Svemogu}i?

22:18 A on im je napunio ku}e dobra. Ali namjera bezbo`ni-ka daleko je od mene.

22:19 Vidje}e pravednici i radova}e se, i bezazleni potsmijeva}e im se.

22:20 Da, jo{ nije uni{teno dobro na{e, a ostatak je njihov pro`dro oganj.

22:21 Slo`i se s tim i pomiri se; tako }e ti biti dobro.

22:22 Primi iz usta njegovijeh zakon, i slo`i rije~i njegove u srcu svom.

22:23 Ako se vrati{ k Svemogu}emu, opet }e{ se nazidati, ako udalji{ od {atora svojih bezakonje,

22:24 Tada }e{ metati po prahu zlato i Ofirsko zlato po kamenju iz potoka.

22:25 I Svemogu}i bi}e ti zlato i srebro i sila tvoja.

22:26 Jer }e{ se tada radovati o Gospodu, i podignu}e{ k Bogu lice svoje.

22:27 Moli}e{ mu se, i usli{i}e te, i zavjete svoje izvr{i}e{.

22:28 [to god naumi{, izlazi}e ti; i na putovima tvojim svijetli}e vidjelo.

22:29 Kad drugi budu poni`eni, re}i }e{: da se podignu; i Bog }e izbaviti onoga ko je oborenijeh o~iju.

22:30 Izbavi}e i onoga koji nije bez krivice; izbavi}e ga ~istotom ruku tvojih.

GLAVA 23

A Jov odgovori i re~e:

23:2 Jo{ je tu`njava moja odmet? a nevolja je moja te`a od uzdaha mojih.

23:3 O kad bih znao kako bih na{ao Boga! da otidem do prijestola njegova,

23:4 Da razlo`im pred njim parbu svoju, i usta svoja napunim razloga,

23:5 Da znam {ta bi mi odgovorio, i razumijem {ta bi mi rekao.

23:6 Bi li se prema velikoj svojoj sili preo sa mnom? Ne; nego bi mi pomogao.

23:7 Ondje bi se pravedan ~ovjek mogao pravdati s njim, i oslobodio bih se za svagda od svoga sudije.

23:8 Gle, ako po|em naprijed, nema ga; ako li natrag, ne nahodim ga;

23:9 Ako nalijevo radi, ne vidim ga; ako nadesno, zaklonio se, ne mogu ga vidjeti.

23:10 Ali on zna put moj; kad me oku{a, iza}i }u kao zlato.

23:11 Po stopama je njegovijem stupala noga moja; puta njegova dr`ao sam se, i ne za|oh.

23:12 Od zapovijesti usta njegovijeh nijesam otstupao; ~uvao sam rije~i usta njegovijeh vi{e nego svoj u`itak.

23:13 Ali kad on {to naumi, ko }e ga odvratiti? {to du{a njegova za`eli, ono ~ini.

23:14 I izvr{i}e {to je naumio za me; i toga ima u njega mnogo.

23:15 Za to sam se upla{io od njega; i kad to mi-slim, strah me je od njega.

23:16 Bog je rastopio srce moje, Svemogu}i me je upla{io.

23:17 [to ne pogiboh prije mraka? i {to ne sakri mrak ispred mene?

GLAVA 24

Za{to Svemogu}emu nijesu sakrivena vremena? i koji ga znaju, ne vide dana njegovijeh?

24:2 Me|e pomi~u bezbo`ni, otimaju stado i pasu;

24:3 Magarca sirotama odgone; u zalogu uzimaju vola udovici;

24:4 Siromahe odbijaju s puta; ubogi u zemlji kriju se svi.

24:5 Gle, kao divlji magarci u pustinji izlaze na posao svoj ustaju}i rano na plijen; pustinja je hrana njima i djeci njihovoj;

24:6 @anju njivu i beru vinograd koji nije njihov;

24:7 Gola nagone da no}uje bez haljine, koji se nemaju ~im pokriti po zimi,

24:8 Okisli od pljuska u gori, nemaju}i zaklona, privijaju se k stijeni.

24:9 Grabe siro~e od dojke i sa siromaha skidaju zalog.

24:10 Gologa ostavljaju da ide bez haljine, i one koji nose snopove da gladuju.

24:11 Koji me|u njihovijem zidovima ulje cijede i gro`|e u kacama gaze, podnose `e|.

24:12 Ljudi u gradu uzdi{u, i du{e pobijenijeh vi~u, a Bog ne ukida toga.

24:13 Oni se protive svjetlosti, ne znaju}i za putove njezine i ne staju na stazama njezinijem.

24:14 Zorom ustaju}i krvnik ubija siromaha i uboga; a no}u je kao lupe`.

24:15 I oko kurvarovo pazi na sumrak govore}i: da me oko ne vidi. I sakriva lice.

24:16 Prokopavaju po mraku ku}e, koje obdan sebi zabilje`e; ne znaju}i za svjetlost.

24:17 Jer je zora njima svjema sjen smrtni; ako ih ko pozna, strah ih je sjena smrtnoga.

24:18 Brzi su kao povrh vode, proklet je dio njihov na zemlji; ne}e vidjeti puta vinogradskoga.

24:19 Kao {to su{a i vru}ina grabi vode {nje`ne, tako grob grje{nike.

24:20 Zaboravlja ih utroba materina, slatki su crvima, ne spominju se vi{e; kao drvo skr{i}e se nepravednik.

24:21 Zdru`uje s njim nerotkinju koja ne ra|a, i udovici ne ~ini dobra.

24:22 Grabi jake svojom silom; ostane li koji, ne uzda se u `ivot svoj.

24:23 Da mu Bog u {ta }e se pouzdati; ali o~i njegove paze na njihove pute.

24:24 Uzvise se za malo, pa ih nema; padaju i ginu kao svi drugi, i kao vrh od klasa odsijecaju se.

24:25 Nije li tako? ko }e me utjerati u la` i obratiti u ni{ta rije~i moje?

GLAVA 25

A Vildad Su{anin odgovori i re~e:

25:2 Vlast je i strah u njega, ~ini mir na visinama svojim.

25:3 Vojskama njegovijem ima li broja? i koga ne obasjava vidjelo njegovo?

25:4 I kako }e ~ovjek biti pravedan pred Bogom? i kako }e ~ist biti ro|eni od `ene?

25:5 Gle, ni mjesec ne bi sjao, ni zvijezde ne bi bile ~iste pred njim,

25:6 Akamoli ~ovjek, crv, i sin ~ovje~ji, moljac.

GLAVA 26

A Jov odgovori i re~e:

26:2 Kako si pomogao slabome! kako si izbavio ruku nejaku!

26:3 Kako si svjetovao onoga koji je bez mudrosti i pokazao razum izobila!

26:4 Kome si govorio te rije~i? i ~iji je duh iza{ao iz tebe?

26:5 I mrtve stvari stvorene su pod vodama i stanovnici njihovi.

26:6 Otkriven je pakao pred njim, niti ima pokriva~a pogibli.

26:7 On je razastro i sjever nad prazninom, i zemlju objesio ni o ~em.

26:8 Zavezuje vode u oblacima svojim, i ne prodi se oblak pod njima.

26:9 Dr`i prijesto svoj, razapinje oblak svoj nad njim.

26:10 Me|u je postavio oko vode dokle ne bude kraj svjetlosti i mraku.

26:11 Stupovi nebeski tresu se i drk}u od prijetnje njegove.

26:12 Silom je svojom pocijepao more i razumom svojim razbio bjesnilo njegovo.

26:13 Duhom je svojim ukrasio nebesa, i ruka je njegova stvorila prugu zmiju.

26:14 Gle, to su dijelovi putova njegovijeh; ali kako je mali dio {to ~usmo o njemu? i ko }e razumjeti grom sile njegove?

GLAVA 27

I Jov nastavi besjedu svoju i re~e:

27:2 Tako da je `iv Bog, koji je odbacio par-

bu moju, i Svemogu}i, koji je ojadio du{u moju,

27:3 Dok je du{a moja u meni, i duh Bo`ji u nozdrvama mojim,

27:4 Ne}e usne moje govoriti bezakonja, niti }e jezik moj izricati prijevare.

27:5 Ne dao Bog da pristanem da imate pravo; dokle di{em, ne}u otstupiti od svoje dobrote.

27:6 Dr`a}u se pravde svoje, niti }u je ostaviti; ne}e me prekoriti srce moje dokle sam `iv.

27:7 Neprijatelj moj bi}e kao bezbo`nik, i koji ustaje na me, kao bezakonik.

27:8 Jer kako je nadanje licemjeru, kad se lakomi a Bog }e i{-upati du{u njegovu?

27:9 Ho}e li Bog usli{iti viku njegovu kad na nj do|e nevolja?

27:10 Ho}e li se Svemogu}emu radovati? ho}e li prizivati Boga u svako vrijeme?

27:11 U-im vas ruci Bo`joj, i kako je u Svemogu}ega ne tajim.

27:12 Eto, vi sve vidite, za{to dakle jednako govorite zaludne stvari?

27:13 To je dio ~ovjeku bezbo`nom od Boga, i na{ljedstvo koje primaju nasilnici od Svemogu}ega.

27:14 Ako mu se mno`e sinovi, mno`e se za ma~, i natra` je njegovo ne}e se nasititi hljeba.

27:15 Koji ostanu iza njega, na smrti }e biti pogrebeni, i udovice njihove ne}e plakati.

27:16 Ako nakupi srebra kao praha, i nabavi haljina kao blata,

27:17 [to nabavi, obu}i }e pravednik, i srebro }e dijeliti bezazleni.

27:18 Gradi sebi ku}u kao moljac, i kao kolibu koju na~ini ~uvar.

27:19 Bogat }e umrijeti a ne}e biti pribran; otvori}e o~i a ni~ega ne}e biti.

27:20 Stignu}e ga strahote kao vode; no}u }e ga odnijeti oluja.

27:21 Uze}e ga vjetar isto~ni, i oti}i }e; vihor }e ga odnijeti s mjesta njegova.

27:22 To }e Bog pustiti na nj, i ne}e ga `aliti; on }e jednako bje`ati od ruke njegove.

27:23 Drugi }e pljeskati rukama za njim, i zvi`da}e za njim s mjesta njegova.

GLAVA 28

Da, srebro ima `ice, i zlato ima mjesto gdje se topi.

28:2 Gvo`|e se vadi iz praha, i iz kamena se topi mjed.

28:3 Mraku postavlja me|u, i sve istra`uje ~ovjek do kraja, i kamenje u tami i u sjenu smrtnom.

28:4 Rijeka navre s mjesta svojega da joj niko ne mo`e pristupiti; ali se odbije i odlazi trudom ~ovje~jim.

28:5 Iz zemlje izlazi hljeb, i pod njom je drugo, kao oganj.

28:6 U kamenu je njezinu mjesto safiru, a ondje je prah zlatni.

28:7 Te staze ne zna ptica, niti je vidje oko kragujevo;

28:8 Ne ugazi je mlado zvijerje, niti njom pro|e lav.

28:9 Na kremen di`e ruku svoju; prevra}a gore iz dna.

28:10 Iz stijene izvodi potoke, i sva{ta dragocjeno vidi mu oko.

28:11 Ustavlja rijeke da ne teknu, i {to je sakriveno iznosi na vidjelo.

28:12 Ali mudrost gdje se nalazi? i gdje je mjesto razumu?

28:13 Ne zna joj ~ovjek cijene, niti se nahodi u zemlji `ivijeh.

28:14 Bezdana veli: nije u meni; i more veli: nije kod mene.

28:15 Ne mo`e se dati ~isto zlato za nju, niti se srebro izmjeriti u promjenu za nju.

28:16 Ne mo`e se cijeniti zlatom Ofirskim, ni dragim onihom ni safirom.

28:17 Ne mo`e se izjedna~iti s njom ni zlato ni kristal, niti se mo`e promijeniti za zaklade zlatne.

28:18 Od korala i bisera nema spomena, jer je vrijednost mudrosti ve}a nego dragom kamenju.

28:19 Ne mo`e se s njom izjedna~iti topaz Etiopski, niti se mo`e cijeniti ~istijem zlatom.

28:20 Otkuda dakle dolazi mudrost? i gdje je mjesto razumu?

28:21 Sakrivena je od o~iju svakoga `ivoga, i od ptica nebeskih zaklonjena.

28:22 Pogibao i smrt govore: u{ima svojima ~u-smo slavu njezinu.

28:23 Bog zna put njezin, i poznaje mjesto njezino.

28:24 Jer gleda do krajeva zemaljskih i vidi sve {to je pod svijem nebom.

28:25 Kad dava{e vjetru te`inu, i mjera{e vodu mjerom,

28:26 Kad postavlja{e zakon da`du i put munji gromovnoj.

28:27 Jo{ je onda vidje i oglasi je, uredi je i pretra`i je.

28:28 A ~ovjeku re~e: gle, strah je Bo`ji mudrost, i uklanjati se oda zla jest razum.

GLAVA 29

Jo{ nastavi Jov besjedu svoju i re~e:

29:2 O da bih bio kao pre|a{njih mjeseca, kao onijeh dana kad me Bog ~uva{e,

29:3 Kad svijetlja{e svije}om svojom nad glavom mojom, i pri vidjelu njegovu ho|ah po mraku,

29:4 Kako bijah za mladosti svoje, kad tajna Bo`ija bija{e u {atoru mom,

29:5 Kad jo{ bija{e Svemogu}i sa mnom, i djeca moja oko mene,

29:6 Kad se trag moj obliva{e maslom, i stijena mi to~a{e ulje potocima,

29:7 Kad izla`ah na vrata kroz grad, i na ulici namje{tah sebi stolicu:

29:8 Mladi}i vide}i me uklanjahu se, a starci ustajahu i stajahu,

29:9 Knezovi prestajahu govoriti i metahu ruku na usta svoja,

29:10 Upravitelji ustezahu glas svoj i jezik im prianja{e za grlo.

29:11 Jer koje me uho ~uja{e, naziva{e me bla`enijem; i koje me oko vi|a{e, svjedo~a{e mi

29:12 Da izbavljam siromaha koji vi~e, i sirotu i koji nema nikoga da mu pomo`e;

29:13 Blagoslov onoga koji propada{e dola`a{e na me, i udovici srce raspijevah;

29:14 U pravdu se obla~ih i ona mi bija{e odijelo, kao pla{t i kao vijenac bija{e mi sud moj.

29:15 Oko bijah slijepcu i noga hromu.

29:16 Otac bijah ubogima, i razbirah za raspru za koju ne znah.

29:17 I razbijah kutnjake nepravedniku, i iz zuba mu istrzah grabe`.

29:18 Zato govorah: u svojem }u gnijezdu umrijeti, i bi}e mi dana kao pijeska.

29:19 Korijen moj pru`a{e se kraj vode, rosa biva{e po svu no} na mojim granama.

29:20 Slava moja podmla|iva{e se u mene, i luk moj u ruci mojoj ponavlja{e se.

29:21 Slu{ahu me i ~ekahu, i mu~ahu na moj svjet.

29:22 Poslije mojih rije~i niko ne progovara{e, tako ih natapa{e besjeda moja.

29:23 Jer me ~ekahu kao da`d, i usta svoja otvarahu kao na pozni da`d.

29:24 Kad bih se nasmijao na njih, ne vjerovahu, i sjajnosti lica mojega ne razgonjahu.

29:25 Kad bih oti{ao k njima, sjedah u za~elje, i bijah kao car u vojsci, kad tje{i `alosne.

GLAVA 30

A sada smiju mi se mla|i od mene, kojima otaca ne bih htio metnuti sa psima stada svojega.

30:2 A na {to bi mi i bila sila ruku njihovijeh? u njima bje{e propala starost.

30:3 Od siroma{tva i gladi samo}avahu bje`e}i od suha, mra~na, pusta i opusto{ena mjesta;

30:4 Koji brahu lobodu po ~estama, i smrekovo korijenje bje{e im hrana.

30:5 Izme|u ljudi bijahu izgonjeni i vika{e se za njima kao za lupe`em.

30:6 @ivljahu po stra{nijem uvalama, po jama-
ma u zemlji i u kamenu.

30:7 Po grmovima rikahu, pod trnjem se sku-
pljahu.

30:8 Bijahu ljudi nikakvi i bez imena, manje vri-
jedni nego zemlja.

30:9 I njima sam sada pjesma, i postah im pri-a.

30:10 Gade se na me, idu daleko od mene i ne
uste`u se pljuvati mi u lice.

30:11 Jer je Bog odapeo moju tetivu i muke mi
zadao te zba{e uzdu preda mnom.

30:12 S desne strane ustaju momci, potkidaju mi
noge, i nasipaju put k meni da me upropaste.

30:13 Raskopa{e moju stazu, umno`i{e mi mu-
ke, ne treba niko da im poma`e.

30:14 Kao {irokim prolomom naviru, i navaljuju
preko razvalina.

30:15 Strahote navali{e na me, i kao vjetar tjera-
ju du{u moju, i kao oblak pro|e sre}a moja.

30:16 I sada se du{a moja razljeva u meni, stigo-
{e me dani mu-ni.

30:17 No}u probada mi kosti u meni, i `ile moje
ne odmaraju se.

30:18 Od te{ke sile promijenilo se odijelo moje,
i kao ogrlica u ko{ulje moje ste`e me.

30:19 Bacio me je u blato, te sam kao prah i pe-
peo.

30:20 Vi-em k tebi, a ti me ne slu{a{; stojim
pred tobom, a ti ne gleda{ na me.

30:21 Pretvorio si mi se u ljuta neprijatelja; si-
lom ruke svoje suproti{ mi se.

30:22 Podi`e{ me u vjetar, posa|uje{ me na nj, i
rastapa{ u meni sve dobro.

30:23 Jer znam da }e{ me odvesti na smrt i u
dom odre|eni svjema `ivima.

30:24 Ali ne}e pru`iti ruke svoje u grob; kad ih
stane potirati, oni ne}e vikati.

30:25 Nijesam li plakao radi onoga koji bija{e u
zlu? nije li du{a moja `alosna bivala radi ubogoga?

30:26 Kad se dobru nadah, do|e mi zlo; i kad se
nadah svjetlosti, do|e mrak.

30:27 Utroba je moja uzavrela, i ne mo`e da se
umiri, zadesi{e me dani mu-ni.

30:28 Hodim crn, ne od sunca, ustajem i vi-em
u zboru.

30:29 Brat postah zmajevima i drug sovama.

30:30 Pocrnjela je ko`a na meni i kosti moje po-
sahnu{e od `ege.

30:31 Gusle se moje pretvori{e u zapijevku, i
svirala moja u pla~.

GLAVA 31

Vjeru u~inim sa o~ima svojim, pa kako bih po-
gledao na djevojku?

31:2 Jer kakav je dio od Boga ozgo? i kako na{-
ljedstvo od Svemogu}ega s visine?

31:3 Nije li pogibao nevaljalome i ~udo onima
koji ~ine bezakonje?

31:4 Ne vide li on putove moje, i sve korake
moje ne broji li?

31:5 Ako hodih s la`ju ili ako pohitje noga moja
na prijevaru,

31:6 Neka me izmjeri na mjerilima pravijem, i
neka Bog pozna dobrotu moju.

31:7 Ako su koraci moji za{li s puta, i ako je za
o~ima mojim po{lo srce moje, i za ruke moje prio-
nulo {togod,

31:8 Neka ja sijem a drugi jede, i neka se iskori-
jene izdanci moji.

31:9 Ako se zanjelo srce moje za kojom `enom,
i ako sam vrebao na vratima bli`njega svojega,

31:10 Neka drugomu melje `ena moja, i neka se
drugi nad njom povijaju.

31:11 Jer je to grdilo i bezakonje za sudije.

31:12 Jer bi to bio oganj koji bi pro`dirao do
uni{tenja, i svu bi moju ljetinu iskorijenio.

31:13 Ako nijesam htio do}i na sud sa slugom
svojim ili sa slu{kinjom svojom, kad bi se tu`ili na
mene;

31:14 Jer {ta bih ~inio kad bi se Bog podigao, i
kad bi potra`io, {ta bih mu odgovorio?

31:15 Koji je mene stvorio u utrobi, nije li stvo-
rio i njega? nije li nas on isti sazdao u materici?

31:16 Ako sam odbio siromasima `elju njihovu,
i o~i udovici zamutio,

31:17 I ako sam zalogaj svoj sam jeo a nije ga jela i sirota,

31:18 Jer je od mladosti moje rasla sa mnom kao kod oca, i od utrobe matere svoje vodao sam je;

31:19 Ako sam gledao koga gdje gine nemaju}i haljine, i siromaha gdje se nema ~im pokriti,

31:20 Ako me nijesu blagosiljala bedra njegova {to se runom ovaca mojih utoplio,

31:21 Ako sam izmahnuo rukom na sirotu, kad vidjeh na vratima pomo} svoju,

31:22 Neka mi ispadne rame iz ple}a, i ruka moja neka se otkine iz zgloba.

31:23 Jer sam se bojao pogibli od Boga, kojega veli~anstvu ne bih odolio.

31:24 Ako sam polagao na zlato nadanje svoje, ili ~istomu zlatu govorio: uzdanico moja!

31:25 Ako sam se veselio {to mi je imanje veliko i {to mnogo sti~e ruka moja,

31:26 Ako sam gledao na sunce, kad sjaje, i na mjesec, kad ponosito hodi,

31:27 I srce se moje potajno prevarilo i ruku moju poljubila usta moja,

31:28 I to bi bilo bezakonje za sudije, jer bih se odrekao Boga ozgo;

31:29 Ako sam se radovao nesre}i nenavidnika svojega, i ako sam zaigrao kada ga je zlo zadesilo,

31:30 Jer ne dadoh jeziku svojemu da grije{i tra`e}i du{u njegovu s proklinjanjem;

31:31 Ako ne govorahu doma{nji moji: ko bi nam dao mesa njegova? ne mo`emo se ni najesti;

31:32 Stranac nije no}ivao na polju; vrata svoja otvorao sam putniku;

31:33 Ako sam kao {to ~ine ljudi tajio prijestupe svoje i krio svoje bezakonje u svojim njedrima,

31:34 Ako sam i mogao pla{iti veliko mno{tvo, ipak od najmanjega u domu bija{e me strah; zato mu~ah i ne odla`ah od vrata.

31:35 O da bih imao koga da me saslu{a! Gle, `elja je moja da mi Svemogu}i odgovori i suparnik moj da mi napi{e knjigu.

31:36 Nosio bih je na ramenu svom, vezao bih je sebi kao vijenac,

31:37 Broj koraka svojih kazao bih mu, kao knez pristupio bih k njemu.

31:38 Ako je na me vikala moja zemlja, i brazde njezine plakale,

31:39 Ako sam jeo roda njezina bez novaca i do- sa|ivao du{i gospodara njezinijeh,

31:40 Mjesto p{enice neka mi ra|a trnje, i mjesto je~ma kukolj. Svr{i{e se rije~i Jovove.

GLAVA 32

Tada presta{e ona tri ~ovjeka odgovarati Jovu, jer se ~inja{e da je pravedan.

32:2 A Elijuz si Varahilov od Vuza, roda Ramova, razgnjevi se na Jova {to se sam gra|a{e pravedniji od Boga;

32:3 I na tri prijatelja njegova razgnjevi se {to ne na|o{e odgovora i opet osu|ivahu Jova.

32:4 Jer Elijuz ~eka{e dokle oni govorahu s Jovom, jer bijahu stariji od njega.

32:5 Pa kad vidje Elijuz da nema odgovora u ustima ona tri ~ovjeka, raspali se gnjev njegov.

32:6 I progovori Elijuz sin Varahilov od Vuza, i re~e: ja sam najmla|i, a vi ste starci, zato se bojah i ne smijah vam kazati {to mislim.

32:7 Mi{ljah: neka govori starost, i mnoge godine neka objave mudrost.

32:8 Ali je duh u ljudima, i duh Svemogu}ega urazumljuje ih.

32:9 Veliki nijesu svagda mudri, i starci ne znaju svagda {ta je pravo.

32:10 Zato velim: poslu{aj me da ka`em i ja kako mislim.

32:11 Eto, ~ekao sam da vi izgovorite, slu{ao sam razloge va{e dokle izvi|aste besjedu.

32:12 Pazio sam, ali gle, nijedan od vas ne sapre Jova, ne odgovori na njegove rije~i.

32:13 Mo`e biti da }ete re}i: na|osmo mudrost, Bog }e ga oboriti, ne ~ovjek.

32:14 Nije na me upravio besjede, ni ja mu ne}u odgovarati va{im rije~ima.

32:15 Smeli su se, ne odgovaraju vi{e, nestalo im je rije~i.

32:16 ^ekao sam, ali ne govore, stado{e, i vi{e ne odgovaraju.

32:17 Odgovori}u i ja za se, kaza}u i ja kako mislim.

32:18 Jer sam pun rije~i, tijesno je duhu u meni.

32:19 Gle, trbuh je moj kao vino bez odu{ke, i raspukao bi se kao nov mijeh.

32:20 Govori}u da odahnem, otvori}u usne svoje, i odgovori}u.

32:21 Ne}u gledati ko je ko, i ~ovjeku }u govoriti bez laskanja.

32:22 Jer ne umijem laskati; odmah bi me uzeo Tvorac moj.

GLAVA 33

^uj dakle, Jove, besjedu moju, i slu{aj sve rije~i moje.

33:2 Evo, sad otvaram usta svoja; govori jezik moj u ustima mojim.

33:3 Po pravom srcu mom bi}e rije~i moje, i misao ~istu izre}i }e usne moje.

33:4 Duh Bo`ji stvorio me je, i dah Svemogu}ega dao mi je `ivot.

33:5 Ako mo`e{, odgovori mi, pripravi se i stani mi nasuprot.

33:6 Evo, ja }u biti mjesto Boga, kao {to si rekao; od kala sam na~injen i ja.

33:7 Eto, strah moj ne}e te stra{iti, i ruka moja ne}e te ti{tati.

33:8 Rekao si dakle preda mnom, i ~uo sam glas tvojih rije~i:

33:9 ^ist sam, bez grijeha, prav sam i nema bezakonja na meni.

33:10 Evo, tra`i zadjevicu sa mnom, dr`i me za svoga neprijatelja.

33:11 Me}e u klade noge moje, vreba po svijem stazama mojim.

33:12 Eto, u tom nijesi pravedan, odgovaram ti; jer je Bog ve}i od ~ovjeka.

33:13 Za{to se pre{ s njim, {to za sva djela svoja ne odgovara?

33:14 Jedanput govori Bog i dva puta; ali ~ovjek ne pazi.

33:15 U snu, u utvari no}noj, kad tvrd san padne na ljude, kad spavaju u postelji,

33:16 Tada otvora uho ljudima i nauku im zape~a}ava,

33:17 Da bi odvratio ~ovjeka od djela njegova, i zaklonio od njega oholost;

33:18 Da bi sa~uvao du{u njegovu od jame, i `ivot njegov da ne nai|e na ma~.

33:19 I kara ga bolovima na postelji njegovoj, i sve kosti njegove te{kom bole}u.

33:20 Tako da se `ivotu njegovu gadi hljeb i du{i njegovoj jelo najmilije;

33:21 Nestaje tijela njegova na o~igled, i izmalaju se kosti njegove, koje se prije nijesu vidjele,

33:22 I du{a se njegova pribli`ava grobu, i `ivot njegov smrti.

33:23 Ako ima glasnika, tuma~a, jednoga od tisu}e, koji bi kazao ~ovjeku du`nost njegovu,

33:24 Tada }e se smilovati na nj, i re}i }e: izbavi ga da ne otide u grob; na{ao sam otkup.

33:25 I podmladi}e se tijelo njegovo kao u djeteta, i povrati}e se na dane mladosti svoje,

33:26 Moli}e se Bogu, i pomilova}e ga, i gleda}e lice njegovo raduju}i se, i vrati}e ~ovjeku po pravdi njegovoj.

33:27 Gledaju}i ljudi re}i }e: bijah zgrije{io, i {to je pravo izvrnuo, ali mi ne pomo`e.

33:28 On izbavi du{u moju da ne otide u jamu, i `ivot moj da gleda svjetlost.

33:29 Gle, sve ovo ~ini Bog dva puta i tri puta ~ovjeku,

33:30 Da bi povratio du{u njegovu od jame, da bi ga obasjavala svjetlost `ivijeh.

33:31 Pazi, Jove, slu{aj me, mu~i, da ja govorim.

33:32 Ako ima{ {to re}i, odgovori mi; govori, jer sam te rad opravdati;

33:33 Ako li ne, slu{aj ti mene; mu~i, i nau~i}u te mudrosti.

GLAVA 34

Jo{ govori Elijui i re~e:

34:2 ^ujte, mudri, besjedu moju, i razumni poslu{ajte me.

34:3 Jer uho poznaje besjedu kao {to grlo ku{a jelo.

34:4 Razberimo {to je pravo, izvidimo me|u so-bom {to je dobro.

34:5 Jer Jov re~e: pravedan sam, a Bog odbaci moju pravdu.

34:6 Ho}u li lagati za svoju pravdu? strijela je moja smrtna, a bez krivice.

34:7 Koji je ~ovjek kao Jov da kao vodu pije postmijeh?

34:8 I da se dru`i s onima koji ~ine bezakonje, i da hodi s bezbo`nijem ljudima?

34:9 Jer re~e: ne poma`e ~ovjeku da uga|a Bogu.

34:10 Zato, ljudi razumni, poslu{ajte me; daleko je od Boga zlo}a i nepravda od Svemogu}ega.

34:11 Jer po djelu pla}a ~ovjeku i daje svakome da na|e prema putu svojemu.

34:12 Doista Bog ne radi zlo i Svemogu}i ne izvri}e pravde.

34:13 Ko mu je predao zemlju? i ko je uredio vasiljenu?

34:14 Kad bi na nj okrenuo srce svoje, uzeo bi k sebi duh njegov i dihanje njegovo;

34:15 Izginulo bi svako tijelo, i ~ovjek bi se povratio u prah.

34:16 Ako si dakle razuman, ~uj ovo: slu{aj glas rije~i mojih.

34:17 Mo`e li vladati onaj koji mrzi na pravdu? ho}e{ li osuditi onoga koji je najpravedniji?

34:18 Ka`e li se caru: nitkove! i knezovima: bezbo`nici?

34:19 Akamoli onomu koji ne gleda knezovima ko su, niti u njega vrijedi vi{e bogati od siromaha, jer su svi djelo ruku njegovijeh.

34:20 Umiru za~as, i u po no}i usколеba se narod i propadne, i odnese se jaki bez ruke ljudske.

34:21 Jer su o~i njegove obra}ene na putove ~ovje~ije i vidi sve korake njegove.

34:22 Nema mraka ni sjena smrtnoga gdje bi se sakrili koji ~ine bezakonje.

34:23 Jer nikome ne odga|a kad do|e da se sudi s Bogom.

34:24 Satire jake nedoku~ljivo, i postavlja druge na njihovo mjesto.

34:25 Jer zna djela njihova, i dok obrati no}, satru se.

34:26 Kao bezbo`ne razbija ih na vidiku.

34:27 Jer odstupi{e od njega i ne gleda{e ni na koje putove njegove;

34:28 Te do|e do njega vika siromahova, i ~u viku nevoljnijeh.

34:29 Kad on umiri, ko }e uznemiriti? i kad on sakrije lice, ko }e ga vidjeti? i to biva i narodu i ~ovjeku.

34:30 Da ne bi carovao licemjer, da ne bi bilo zamke narodu.

34:31 Zaista, treba kazati Bogu: podnosio sam, ne}u vi{e grije{iti.

34:32 A {to ne vidim, ti me nau~i; ako sam ~inio nepravdu, ne}u vi{e.

34:33 Eda li }e po tebi pla}ati, jer tebi nije povolji, jer ti bira{a ne on? Ako zna{ {to, govori.

34:34 Ljudi }e razumni sa mnom kazati, i mudar }e ~ovjek pristati,

34:35 Da Jov ne govori razumno, i da rije~i njegove nijesu mudre.

34:36 O~e moj, neka se Jov isku{a do kraja, {to odgovara kao zli ljudi.

34:37 Jer dome}e na grijeh svoj bezakonje, pljeska rukama me|u nama, i mnogo govori na Boga.

GLAVA 35

Jo{ govori Elijui i re~e:

35:2 Misli{ li da si pravo rekao: moja je pravda ve}a od Bo`ije?

35:3 Jer si rekao: {ta }e mi pomo}i, kaka }e mi biti korist, da ne grije{im?

35:4 Ja }u odgovoriti tebi i drugovima tvojim s tobom.

35:5 Pogledaj nebo, i vidi; pogledaj oblake, kako su vi{i od tebe.

35:6 Ako grije{i, {ta }e{ mu u~initi? ili ako se umno`e bezakonja tvoja, {ta }e{ mu nauditi?

35:7 Ako si pravedan, {ta }e{ mu dati? ili {ta }e{ primiti iz ruke tvoje?

35:8 ^ovjeku kakav si mo`e nauditi tvoja zlo}a, i sinu ~ovje~ijemu pomo}i tvoja pravda.

35:9 Vapiju od velikoga nasilja kojima se ~ini, i vi~u na ruku silnijeh;

35:10 A nijedan ne govori: gdje je Bog, Stvoritelj moj, koji daje pjesmu no}u;

35:11 Koji ~ini te smo razumniji od zvijerja zemaljskoga, i mudriji od ptica nebeskih.

35:12 Tamo vi~u s oholosti zlijeh ljudi, ali ne bivaju usli{eni.

35:13 Jer Bog ne slu{a ta{tine, i Svemogu}i ne gleda na nju.

35:14 Akamoli kad ka`e: ne vidi{ to. Pred njim je sud; ~ekaj ga.

35:15 A sada ~im te gnjev pohodi, nije ni{ta, niti je gledao na sve {to si u~inio;

35:16 Zato Jov na prazno otvora usta svoja, i bezumno umno`ava rije~i.

GLAVA 36

Jo{ govori Elijuj i re~e:

36:2 Potrpi me malo, i pokaza}u ti, jer jo{ ima {to bih govorio za Boga.

36:3 Po~e}u iz daleka besjedu svoju, i pokaza}u da je Tvorac moj pravedan.

36:4 Doista, ne}e biti la`ne rije~i moje, kod tebe je koji pravo misli.

36:5 Gle, Bog je silan, ali nikoga ne odbacuje, silan je snagom sr~anom.

36:6 Ne da `ivjeti bezbo`niku, a nevoljnicima ~ini pravdu.

36:7 Ne odvra}a od pravednika o~iju svojih, nego jo{ s carevima na prijesto posa|uje ih navijek, te se uzvi{uju.

36:8 Ako li su okovani u puta i svezani u`ima nevoljni~kim,

36:9 Tada im napominje djela njihova i bezakonja njihova kako su silna.

36:10 I otvora mu uho da bi se popravili, i govori im da se vrate od bezakonja.

36:11 Ako poslu{aju i stanu im slu`iti, dovr{uju dane svoje u dobru i godine svoje u radosti.

36:12 Ako li ne poslu{aju, ginu od ma~a i umiru s bezumlja.

36:13 A koji su licemjerna srca, navla~e gnjev i ne vi~u kad ih pove`e;

36:14 Umire u mladosti du{a njihova i `ivot njihov me|u kurvama.

36:15 Izbavlja nevoljnika iz nevolje njegove i otvora mu uho u mucu.

36:16 Tako bi i tebe izveo iz tjeskobe na prostrano mjesto, gdje ni{ta ne dosa|uje, i mirni sto tvoj bio bi pun pretiline.

36:17 Ali si zaslu`io sud bezbo`ni~ki; i sud i pravda sna|e te.

36:18 Doista, gnjev je na tebi; gledaj da te ne odbaci u karanju, te te veliki otkup ne}e izbaviti.

36:19 Ho}e li gledati na tvoje bogatstvo? ne}e ni na zlato ni na kaku silu blaga tvojega.

36:20 Ne uzdi{i za no}u u koju narodi odlaze na svoje mjesto.

36:21 ^uvaj se da ne pogleda{ na ta{tinu i voli{ na nju nego nevolju.

36:22 Gle, Bog je najvi{i svojom silom, ko je u~itelj kao on?

36:23 Ko mu je odredio put njegov? ili ko }e mu re}i: ~ini{ nepravo?

36:24 Opominji se da veli~a{ djela njegova, koja gledaju ljudi.

36:25 Svi ljudi vide ih, svaki ih gleda izdaleka.

36:26 Gle, Bog je velik, i ne mo`emo ga pozna-ti, broj godina njegovijeh ne mo`e se doku~iti.

36:27 Jer on ste`e kaplje vodene, koje liju da`d iz oblaka njegovijeh;

36:28 Kad teku oblaci, kaplju na mno{tvo ljudsko.

36:29 I ko bi razumio prostor oblacima i grmljavu u {atoru njegovu?

36:30 Kako prostire nad njim svjetlost svoju, i dubine morske pokriva?

36:31 Tijem sudi narodima, daje hrane izobila.

36:32 Rukama zaklanja svjetlost, i nare|uje ko-ga da srete,

36:33 Javlja}i prema njemu dobru volju svoju, i prema stoci i prema rodu zemaljskom.

GLAVA 37

Iod toga drk}e srce moje, i otska~e sa svojega mjesta.

37:2 Slu{ajte dobro gromovni glas njegov i govor {to izlazi iz usta njegovijeh.

37:3 Pod sva nebesa pu{ta ga, i svjetlost svoju do krajeva zemaljskih.

37:4 Za njom ri~e grom, grmi glasom veli~anstva svojega, niti {to odga|a kad se ~uje glas njegov.

37:5 Divno Bog grmi glasom svojim, ~ini stvari velike, da ih ne mo`emo razumjeti.

37:6 Govori snijegu: padni na zemlju; i da`du sitnome i da`du silnome.

37:7 Zape~a}ava ruku svakom ~ovjeku, da pozna sve poslanike svoje.

37:8 Tada zvijer ulazi u jamu, i ostaje na svojoj lo`i.

37:9 S juga dolazi oluja, i sa sjevera zima.

37:10 Od dihanja Bo`ijega postaje led, i {iroke vode stiskaju se.

37:11 I da se natapa zemlja, natjeruje oblak, i raspipa oblak svjetlo{u svojom.

37:12 I on se obr}e i tamo i amo po volji njegovoj da ~ini sve {to mu zapovjedi po vasiljenoj.

37:13 ^ini da se na|e ili za kar ili za zemlju ili za dobro~instvo.

37:14 ^uj to, Jove, stani i gledaj ~udesa Bo`ija.

37:15 Zna{ li kako ih on ure|uje i kako sija svjetlo{u iz oblaka svojega?

37:16 Zna{ li kako vise oblaci? Zna{ li ~udesa onoga koji je savr{en u svakom znanju?

37:17 Kako ti se haljine ugriju kad umiri zemlju s juga?

37:18 Jesi li ti s njim razapinjao nebesa, koja stoje tvrdo kao saliveno ogledalo?

37:19 Nau~i nas {ta }emo mu re}i; ne mo`emo od tame govoriti po redu.

37:20 Ho}e li mu ko pripovjediti {to bih ja govorio? Ako li bi ko govorio, zaista, bio bih pro`drt.

37:21 Ali sada ne mogu ljudi gledati u svjetlost kad sjaji na nebu, po{to vjetar pro|e i o~isti ga;

37:22 Sa sjevera dolazi kao zlato; ali je u Bogu stra{nija slava.

37:23 Svemogu} je, ne mo`emo ga stignuti; velike je sile, ali sudom i velikom pravdom nikoga ne mu~i.

37:24 Zato ga se boje ljudi: ne mo`e ga vidjeti nikakav mudrac.

GLAVA 38

Tada odgovori Gospod Jovu iz vihora i re~e:

38:2 Ko je to {to zamra~uje savjet rije~ima nerazumno?

38:3 Opa{i se sada kao ~ovjek; ja }u te pitati, a ti mi kazuj.

38:4 Gdje si ti bio kad ja osnivah zemlju? ka`i, ako si razuman.

38:5 Ko joj je odredio mjere? zna{ li? ili ko je rastegao u`e preko nje?

38:6 Na ~em su podno`ja njezina uglavljena? ili ko joj je metnuo kamen ugaoni?

38:7 Kad pjevahu zajedno zvijezde jutarnje i svi sinovi Bo`ji klikovahu.

38:8 Ili ko je zatvorio more vratima kad kao iz utrobe izide?

38:9 Kad ga odjeh oblakom i povih tamom;

38:10 Kad postavih za nj uredbu svoju i metnuh mu prijevornice i vrata;

38:11 I rekoh: dovde }e{ dolaziti, a dalje ne}e{, i tu }e se ustavljati ponositi valovi tvoji.

38:12 Jesi li svoga vijeka zapovjedio jutru, pokazao zori mjesto njezino,

38:13 Da se uhvati zemlji za krajeve, i da se rastjeraju s nje bezbo`nici,

38:14 Da se ona promijeni kao blato pe~atno, a oni da stoje kao haljina,

38:15 Da se oduzme bezbo`nicima svjetlost njihova i ruka podignuta da se slomi?

38:16 Jesi li dolazio do dubina morskih? i po dnu propasti jesi li hodio?

38:17 Jesu li ti se otvorila vrata smrtna, i vrata sjena smrtnoga jesi li vidio?

38:18 Jesi li sagledao {irinu zemaljsku? ka`i, ako zna{ sve to.

38:19 Koji je put k stanu svjetlosti? i gdje je mjesto tami,

38:20 Da bi je uzeo i odveo do me|e njezine, i znao staze k domu njezinu?

38:21 Zna{ ti; jer si se onda rodio, i broj je dana tvojih velik.

38:22 Jesi li ulazio u riznice {nje`ne? ili riznice gradne jesi li vidio,

38:23 Koje ~uvam za vrijeme nevolje, za dan boja i rata?

38:24 Kojim se putem dijeli svjetlost i ustoka se razilazi po zemlji?

38:25 Ko je razdijelio jazove povodnju i put svjetlici gromovnoj?

38:26 Da bi i{ao da`d na zemlju gdje nema nikoga, i na pustinju gdje nema ~ovjeka,

38:27 Da napoji pusta i nerodna mjesta, i u~ini da raste trava zelena.

38:28 Ima li da`d oca? ili ko je rodio kaplje rosne?

38:29 Iz ~ije je utrobe iza{ao led, i ko je rodio slanu nebesku,

38:30 Da se vode skrivaju i postaju kao kamen i krajevi propasti srastaju?

38:31 Mo`e{ li svezati miline vla{i}ima? ili svezu {tapima razdrije{iti?

38:32 Mo`e{ li izvesti ju`ne zvijezde na vrijeme? Ili kola sa zvijezdama njihovijem ho}e{ li voditi?

38:33 Zna{ li red nebeski? mo`e{ li ti ure|ivati vladu njegovu na zemlji?

38:34 Mo`e{ li dignuti glas svoj do oblaka da bi te mno{tvo vode pokrilo?

38:35 Mo`e{ li pustiti munje da idu, i da ti reku: evo nas?

38:36 Ko je metnuo ~ovjeku u srce mudrost? ili ko je dao du{i razum?

38:37 Ko }e izbrojiti oblake mudro{u, i mjehove nebeske ko }e izliti,

38:38 Da se raskva{en prah zgusne i grude se slijepe?

GLAVA 39

Lovi{ li ti lavu lov? i lavi}ima trbuh puni{,

39:2 Kad le`e u pe}inama i vrebaju u zaklonu svom?

39:3 Ko gotovi gavranu hranu njegovu kad pti}i njegovi vi~u k Bogu i lutaju nemaju}i {ta jesti?

39:4 Zna{ li vrijeme kad se divokoze koze? i jesi li vidio kad se ko{ute legu?

39:5 Jesi li izbrojio mjesece, dokle nose? zna{ li vrijeme kad se legu?

39:6 Kako se savijaju, mlad svoju ispu{taju, i opra{taju se bolova?

39:7 Kako ja~a mlad njihova, raste po polju i oti{av{i ne vra}a se k njima?

39:8 Ko je pustio divljega magarca da je slobodan, i remene divljemu magarcu ko je razdrije{io?

39:9 Kojemu odredih pustinju za ku}u i za stan slatinu.

39:10 On se smije vrevi gradskoj, i ne slu{a vike nastojnikove.

39:11 [ta nalazi u gorama, ono mu je pi}a, i tra`i svaku zelen.

39:12 Bi li ti jednorog htio slu`iti? bi li no}ivao za jaslama tvojim?

39:13 Mo`e{ li vezati u`em jednoroga da ore? ho}e li vla~iti brazde za tobom?

39:14 Ho}e{ li se osloniti na nj {to mu je snaga velika? i ostaviti na njemu svoj posao?

39:15 Ho}e{ li se pouzdati u nj da }e ti svesti ljetinu i na gumno tvoje slo`iti?

39:16 Jesi li ti dao paunu lijepa krila i perje ~a-plji ili noju?

39:17 Koji snese na zemlji jajca svoja, i ostavi ih da ih prah grije?

39:18 I ne misli da }e ih noga razbiti i zvijer poljska zgaziti;

39:19 Nemilostiv je pti}ima svojim kao da nije su njegovi, i da mu trud ne bude uzalud ne boji se.

39:20 Jer mu Bog nije dao mudrost niti mu je udijelio razuma.

39:21 Kad se podigne u vis, smije se konju i konjiku.

39:22 Jesi li ti dao konju ja~inu? jesi li ti okitio vrat njegov rzanjem?

39:23 Ho}e{ li ga popla{iti kao skakavca? frkane nozdrva njegovijeh stra{no je;

39:24 Kopa zemlju, veseo je od sile, ide na susret oru`ju;

39:25 Smije se strahu i ne pla{i se niti uzmi~e ispred ma~a;

39:26 Kad zvek}e nad njim tul i sijeva koplje i sulica;

39:27 Od nemirno}e i ljutine kopa zemlju, i ne mo`e da stoji kad truba zatrubi.

39:28 Kad truba zatrubi, on vri{ti, izdaleka ~uje boj, viku vojvoda i pokli~.

39:29 Eda li po tvojemu razumu leti jastrijeb? {iri krila svoja na jug?

39:30 Eda li se na tvoju zapovijest di`e u vis orao, i na visini vije gnijezdo?

39:31 Na stijeni stanuje i bavi se, na vrh stijene, na tvrdu mjestu.

39:32 Odatle gleda hrane, daleko mu vide o~i.

39:33 I pti}i njegovi piju krv, i gdje su mrtva tjelesa ondje je on.

39:34 I tako odgovaraju}i Gospod Jovu re~e:

39:35 Ko se prepire s Bogom, ho}e li ga u~iti? koji kudi Boga, neka odgovori na to.

39:36 Tada Jov odgovori Gospodu i re~e:

39:37 Gle, ja sam malen, {ta bih ti odgovorio? Me}em ruku svoju na usta svoja.

39:38 Jednom govorih, ali ne}u odgovarati; i drugom, ali ne}u vi{e.

GLAVA 40

A Gospod opet odgovaraju}i Jovu iz vihora re~e:

40:2 Opa{i se sada kao ~ovjek; ja }u te pitati, a ti mi kazuj.

40:3 Ho}e{ li ti uni{titi moj sud? ho}e{ li mene osuditi da bi sebe opravdao?

40:4 Je li u tebe mi{ica kao u Boga? grmi{ li glasom kao on?

40:5 Okiti se sada ~a}u i veli~anstvom, u slavu i krasotu obuci se.

40:6 Prospi jarost gnjeva svojega, i pogledaj sve ponosite, i obori ih.

40:7 Pogledaj sve ponosite, i ponizi ih, i potri bezbo`nike na mjestu njihovu.

40:8 Zatrpa ih sve u prah, i pove`i im lice na skrivenu mjestu.

40:9 Tada }u te i ja hvaliti da te ~uva desnica tvoja.

40:10 A gle, slon, kojega sam stvorio s tobom, jede travu kao vo;

40:11 Gle, snaga mu je u bedrima njegovijem, i sila mu je u pupku trbuha njegova;

40:12 Di`e rep svoj kao kedar, `ile od jaja njegovijeh spletene su kao grane;

40:13 Kostu su mu kao cijevi mjedene, zglavci kao poluge gvozdene.

40:14 On je prvo izme|u djela Bo`ijih, tvorac njegov dao mu je ma~.

40:15 Gore nose mu pi}u, i sve zvijerje poljsko igra se ondje.

40:16 U hladu lije`e, u gustoj trsci i glibu.

40:17 Granata drveta zaklanjaju ga sjenom svojim, i opkoljavaju ga vrbe na potocima.

40:18 Gle, ustavlja rijeku da ne te~e, uzda se da }e ispiti Jordan gubicom svojom.

40:19 Ho}e li ga ko uhvatiti na o~i njegove? zamku mu provu}i kroz nos?

40:20 Ho}e{ li udicom izvu}i krokodila ili u`em podvezati mu jezik?

40:21 Ho}e{ li mu provu}i situ kroz nos? ili mu {iljkom provrtjeti ~eljusti?

40:22 Ho}e li te mnogo moliti, ili }e ti laskati?

40:23 Ho}e li u-initi vjeru s tobom da ga uzme{ da ti bude sluga do vijeka?

40:24 Ho}e{ li se igrati s njim kao sa pticom, ili }e{ ga vezati djevojkama svojim?

40:25 Ho}e li se njim ~astiti drugovi? razdijeliti ga me|u trgovce?

40:26 Ho}e{ li mu napuniti ko`u {iljcima i glavu ostvama?

40:27 Digni na nj ruku svoju; ne}e{ vi{e pomi-njati boja.

40:28 Gle, zaludu je nadati mu se; kad ga samo ugleda ~ovjek, ne pada li?

GLAVA 41

Nema slobodna koji bi ga probudio; a ko }e stati preda me?

41:2 Ko mi je prije dao {to, da mu vratim? {to je god pod svijem nebom, moje je.

41:3 Ne}u mu-ati o udima njegovijem ni o sili ni o ljepoti stasa njegova.

41:4 Ko }e mu uzgrnuti gornju odje}u? k ~eljustima njegovijem ko }e pristupiti?

41:5 Vrata od grla njegova ko }e otvoriti? strah je oko zuba njegovijeh.

41:6 Krlju{ti su mu jaki {titovi spojeni tvrdo.

41:7 Blizu su jedna do druge da ni vjetar ne ulazi me|u njih.

41:8 Jedna je za drugu prionula, dr`e se i ne rastavljaju se.

41:9 Kad kiha kao da munja sijeva, a o-i su mu kao trepavice u zore.

41:10 Iz usta mu izlaze lu~evi, i iskre ognjene ska~u.

41:11 Iz nozdrva mu izlazi dim kao iz vreloga lonca ili kotla.

41:12 Dah njegov raspaljuje ugljevlje i plamen mu izlazi iz usta.

41:13 U vratu mu stoji sila, i pred njim ide strah.

41:14 Udi mesa njegova spojeni su, jednostavno je na njemu, ne razmi-e se.

41:15 Srce mu je tvrdo kao kamen, tvrdo kao donji `rvanj.

41:16 Kad se digne, dr{}u junaci, i od straha o-i{}aju se od grijeha svojih.

41:17 Da ga udari ma~, ne mo`e se odr`ati, ni koplje ni strijela ni oklop.

41:18 Njemu je gvo`|e kao pljeva, a mjed kao trulo drvo.

41:19 Ne}e ga potjerati strijela, kamenje iz pra-}e njemu je kao slamka;

41:20 Kao slama su mu ubojne sprave, i smije se ba~enom koplju.

41:21 Pod njim su o{tri crepovi, stere sebi o{tre stvari u glibu.

41:22 ^ini, te vri dubina kao lonac, i more se muti kao u stupi.

41:23 Za sobom ostavlja svijetlu stazu, rekao bi da je bezdana osijedjela.

41:24 Ni{ta nema na zemlji da bi se isporidilo s njim, da bi stvoreno bilo da se ni~ega ne boji.

41:25 [to je god visoko prezire, car je nad svijem zvijerjem.

GLAVA 42

Tada Jov odgovori Gospodu i re-e:

42:2 Znam da sve mo`e{, i da se ne mo`e smesti {to naumi{.

42:3 Ko je to {to zamra~uje savjet nerazumno? Zato ka`em da nijesam razumijevao; ~udesno je to za me, te ne mogu znati.

42:4 Slu{aj kad uzgovorim, i kad zapitam, ka`i mi.

42:5 U{ima slu{ah o tebi, a sada te oko moje vidi.

42:6 Zato pori~em, i kajem se u prahu i pepelu.

42:7 A kad Gospod izgovori one rije~i Jovu, re~e Gospod Elifasu Temancu: raspalio se gnjev moj na tebe i na dva prijatelja tvoja {to ne govoriste o meni pravo kao sluga moj Jov.

42:8 Zato sada uzmite sedam telaca i sedam ovnova, i idite k sluzi mojemu Jovu i prinesite `rtve paljenice za se, i sluga moj Jov neka se pomoli za

vas, jer }u doista pogledati na nj da ne u-inim s va-
ma po va{oj ludosti, jer ne govoriste o meni pravo
kao sluga moj Jov.

42:9 I tako otide Elifas Temanac i Vildad Su{a-
nin i Sofar Nama}anin, i u-ini{e kako im zapovjedi
Gospod. I pogleda Gospod na Jova.

42:10 I Gospod povrati {to bje{e uzeto Jovu po{-
to se pomoli za prijatelje svoje; i umno` i Gospod
Jovu dvojinom sve {to bje{e imao.

42:11 I do|o{e k njemu sva bra}a njegova i sve
sestre njegove i svi pre|a{nji znanci njegovi, i je-
do{e s njim u njegovoj ku}i i `ale{i ga tje{i{e ga za
sve zlo {to bje{e Gospod pustio na nj, i dado{e mu
svaki po novac i po grivnu zlatnu.

42:12 I Gospod blagoslovi po{ljedak Jovov vi{e
nego po-etak, te ima{e ~etrnaest tisu}a ovaca i {est
tisu}a kamila i tisu}u jarmova volova i tisu}u ma-
garica.

42:13 I ima{e sedam sinova i tri k}eri.

42:14 I prvoj nadje ime Jemima, a drugoj Kesija
a tre}oj Keren-apuha.

42:15 I ne naho|a{e se u svoj zemlji tako lijepi-
jih djevojaka kao k}eri Jovove, i otac im dade na{-
ljedstvo me|u bra}om njihovom.

42:16 I poslije po`ivje Jov sto i ~etrdeset godi-
na, i vidje sinove i unuke do ~etvrtoga koljena.

42:17 I umrije Jov star i sit `ivota.